

Of de studenten geen fietsen willen plaatsen tegen de gevel van het studentenservicecentrum, zeggen de bordjes. Natuurlijk doen ze dat wel. Gelukkig gaat het er achter de gevel heel wat ordelijker aan toe. Daar verwerken medewerkers van het SSC jaarlijks duizenden inschrijvingsformulieren, praten decanen en psychologen met studenten die het moeilijk hebben, werkt UM-sport aan de conditie, worden eerste- en ouderejaars aan kamers geholpen. Maar wat zich écht achter de schermen afspeelt, horen we nooit. Behalve nu. Observant mocht in de keuken kijken, zag de mensen in hun dagelijks werk, zag de moeite die men doet om van een allegaartje aan losse clubjes toch nog iets van een eenheid te maken. Lees het resultaat oppagina 7 tot en met 12 (foto Philip Driessen)

Louis Berkvens wil verplicht sabbatical voor slechte decaan **2**

MUB-kritiek: college steekt hand in eigen boezem **3**

Bewoners co-huis zijn arm als de mieren **4-5**

Grote emoties tijdens Grieks drama **18**

Daniël eindigt, Belleman stopt **20**

Weinig Scandinaviërs aan faculteit economie, Chinezen komen wel Werven buiten Duitsland komt slecht van de grond

Driekwart van de buitenlandse studenten die voor een studie economie of bedrijfskunde naar Maastricht komt is nog altijd Duits. Ondanks het streven van de faculteit een betere spreiding over verschillende landen te creëren, is het de afgelopen jaren niet gelukt voet aan de grond te krijgen in Scandinavië. Ook komen relatief weinig studenten uit landen als Frankrijk en België.

In haar strategisch plan uit 1999 gaf de faculteit aan een "meer evenwichtige samenstelling van de studentenpopulatie" te willen. Dit zou vereist zijn voor "een echte Europese faculteit". En dat bereiken hing samen met het hoogste streven, tevens de titel van het stuk: Op weg naar de Europese top. Van de 450 buitenlandse studenten aan de faculteit, kwamen er het afgelopen jaar slechts honderd uit een ander land dan Duitsland. Wel slurpen zij driekwart van het totale wervingsbudget op, waardoor zij de faculteit vijftienhonderd gulden per stuk kosten – tegenover 142 gulden voor een Duitser. Volgens J. Semeijn, portefeuillehouder

internationalisering, is dat niet vreemd en ook niet erg. "We bekijken het nu realistischer dan toen. Duitsland is weliswaar buitenland, maar hoort ook bij 'de regio', net als Amsterdam en Maastricht." Logisch dus dat daar de meeste studenten vandaan komen, redeneert hij. "En dat is nu juist voordelig. Bij studenten uit de regio is de kans groter dat ze na hun bachelor blijven voor een master." Bovendien wordt het geringe aantal nationaliteiten in de eerste twee jaar van de opleiding gecompenseerd door de vele uitwisselingsstudenten die daarna naar Maastricht komen. "Zo krijgen studenten hier niet al bij binnenkomst een culturele shock", aldus Semeijn, tevreden.

Wel geeft hij toe dat met name werfactiviteiten in Scandinavië tot dusver te weinig opleveren. De faculteit staat daar jaarlijks op een beurs (kosten ongeveer vijftienhonderd gulden) waar duizenden scholieren naartoe komen. "Onlangs hebben we aan Scandinavische studenten hier gevraagd waarom ze wél hebben gekozen voor Maastricht. Toen bleek dat vooral mond-op-mond reclame belangrijk was. Op zo'n beurs wordt Maastricht makkelijk weggezet door exotische oorden met mooie stranden." Daarom wil de faculteit vanaf komend jaar persoonlijker en kleinschaliger – op middelbare scholen – gaan werven.

Een stuk makkelijker is het om Chinezen warm te maken voor Maastricht, merkte A. van Mourik die er vorig jaar zestig aannam bij het Center for European Studies. Deze stichting binnen de UM maakt onderwijsprogramma's op maat voor studenten van buiten Europa, voor de Chinezen was dat een pre-MBA. Maar ondanks een strenge screening door een plaatselijke agent, bleek een groot deel niet in staat de Engelse lessen te volgen. "Komend jaar gooien we er zelf een ticket en hotel tegenaan om te schiften", aldus Van Mourik. Een paar Chinese studenten – de goeden, die willen – kunnen na de zomer instromen in het tweede of derde jaar van een studie aan de faculteit economie.

Marieke de Wit

Dit is de laatste Observant van dit academisch jaar. Het eerste nummer na de zomervakantie verschijnt op donderdag 30 augustus. De redactie wenst iedereen een zonnige vakantie. Reageren op de stelling kan de hele zomer. Zie achterzijde

Bachelor-masterstudie mag maar vier jaar duren

Een laatste offensief voor tweejarige masters heeft de universiteiten niet geholpen. De ministerraad heeft ingestemd met Hermans' wetsvoorstel voor de bachelor-masterstructuur, waarin aan de studieduur van vier jaar vooralsnog niet wordt getornd.

Binnen twee jaar worden alle universitaire opleidingen opgedeeld in een driejarige brede bachelor en een specialistische master. De universiteiten denken dat dit nieuwe stelsel alleen voor de gewenste kwaliteitsimpuls kan zorgen als de masterfase twee jaar duurt. "Als we vierjarige studies moeten verbreden krijg je een soort mavo, met van alles een beetje", verwoordde voorzitter D. Boscher van het rectorencollege onlangs de kritiek.

Minister Hermans is het daar niet mee eens. Het Nederlandse hoger onderwijs

staat in het buitenland hoog aangeschreven, ondanks de beperkte studieduur, meent hij. Maar als universiteiten in concrete gevallen kunnen aantonen dat een extra jaar noodzakelijk is, wil hij daar "best naar kijken".

In een nog vertrouwelijk wetsvoorstel, dat uitlekte via *de Volkskrant*, schrijft Hermans ook dat de zogenoemde topmasters voor briljante studenten vijf keer zo duur mogen worden als normale masters. Het collegegeld kan oplopen tot bijna vijftienhonderd gulden per jaar. Hermans vindt dat studenten die het neusje van de zalm willen, moeten meebetalen voor het intensieve onderwijs en de excellente hoogleraren waar ze les van krijgen. (HOP)

Interview met Hermans op www.observant.unimaas.nl

Foutje mensa

Studenten en medewerkers van de Universiteit Maastricht die naar een warme avondhap snakken, hebben pech. Sinds vier juni is de mensa in de binnenstad 's avonds gesloten.

Een foutje in de planning, bekend E. Klekamp, directeur van de facilitaire dienst. "We stemmen de personele bezetting en openingstijden van de mensa af op de onderwijsprogramma's van de faculteiten. Er is ergens iets verkeerd gegaan." Voor economie loopt het onderwijs namelijk door tot zes juli, bij algemene wetenschappen en cultuurwetenschappen tot 29 juni. Rechten had vorige week

het laatste onderwijs. Hoe een en ander heeft kunnen gebeuren moet Klekamp nog uitzoeken. "Ik heb gisteren pas intern een signaal gekregen, maar het is niet onze policy om mensen die van onze diensten gebruik willen maken, de deur te wijzen."

Aan de wisseling van de wacht – deze week gaat een vacature uit voor een nieuw hoofd Unicatering – ligt het volgens hem in ieder geval niet. De mensa in Randwijck is wel nog tot het eind van deze week 's avonds open. (TvdB)

Alle spanningen eruit meppen

Aukje Kuypers klaar voor de reis naar Zweden (foto Philip Driessen)

Volledige naam: Adriana Anna Maria Kuypers

Roepnaam: Aukje

Studie: internationale bedrijfskunde

Geboren: Deurne

Woonplaats: Maastricht

Nationaliteit: Nederlandse

Religie: katholiek

Partner: geen

Deze week: organiseert zij namens de Maastrichtse Marketing Associatie een studiereis naar Stockholm

Vrijdag 22 juni. Na de afzegging van een bedrijf weten we even niet meer waar we geschikte alternatieven moeten zoeken. En aangezien het in Zweden vandaag feest is, belooft het rustig dagje te worden. Zeker in vergelijking met de afgelopen week. Het enige wat nog even

moet gebeuren zijn kleine administratieve dingetjes. Daarom maar vroeg naar de MMA-kamer, zodat niemand aan je kop kan zeuren over zaken die 'even tussendoor' moeten. Als de printer voor de zoveelste keer dit jaar niet meewerkt -zelfs alle foefjes, vergaard tijdens een jaar lang 'kamer zitten' werken niet- weet ik dat het weer niet gaat zoals gepland. Er zit dus niks anders op de boel de boel te laten en lekker te gaan relaxen op de tennisbaan... Even alle spanningen er uit meppen. En dat lucht op! Onverwacht komen mijn moeder en een vriendin nog even aanwaaien. Een welkome verrassing.

Zaterdag en zondag. Ik ben vastbesloten om in één weekend mijn 2nd year paper af te ronden. Helaas had ik de afgelopen twee weken geen tijd om in de boeken te duiken, er staat mij een zware taak te wachten. Gelukkig heb ik alle benodigde literatuur al verzameld, dus wordt het een kwestie van lezen en koppelen, zo bedenk ik optimistisch als ik achter mijn bureau schuif. Maar niets blijkt minder waar... Na een enorme leesrace op zaterdag kom ik er, op zon-

dagmiddag, achter dat ik nog zeker drie artikelen mis. Daar gaat mijn deadline. Ik krijg dat paper vanavond echt niet meer af. Snel spring ik op mijn fiets om de benodigde spullen in de bieb te gaan kopiëren. Achteraf een goede keuze, ik miste essentiële informatie.

Maandag. WHAAAAH!!!! Wat een dag! De ene tegenslag na de andere. Het begint al lekker als er weer een bedrijf afbelt. Daar hadden we helemaal niet meer op gerekend. Maar tot ons geluk heeft de Nederlandse ambassade een bezoek toegezegd en na flink wat telefoontjes lukt het ons om bij Microsoft en Kista Science Park binnen te komen. Een geluk bij een ongeluk. Voor het 2nd year paper is geen tijd meer vandaag, dat moet maar wachten tot na de Stockholmreis.

Dinsdag 26 juni. 03.30 uur. Mijn 'taxi' staat voor de deur. Op het station wachten al de eerste studenten en de bus is ook klaar voor vertrek. 04.15 uur, nu moeten we echt gaan. Maar helaas missen we nog één persoon. Met de bus halen we hem thuis op (verslapen!!!!!!) en rijden we door naar Brussel. Het inchecken verloopt soepel en dat geeft ons nog wat tijd om te relaxen en tax free te shoppen. Wel handig met het oog op de waanzinnig hoge alcoholprijzen in Zweden. 12.00 uur. Dit is Stockholm. Inchecken in het hostel en heel even uitblazen. We hebben tot 14.30 uur de tijd om openbaar vervoertickets te regelen. Ondertussen vertelt onze gids Gunnar het een en ander over de stad. 's Middags hebben we ons eerste bezoek. Berthil Thorngren van de Stockholm Handels Hoeschool introduceert ons in de Zweedse bedrijfscultuur en laat ons het gebouw zien waar de Nobelprijs wordt overhandigd. Tijdens het avondeten maken we kennis met de Zweedse keuken. Gamla Stan by night is echt wonderlijk. En dit is nog maar het begin...

Ostracisme voor decanen

Met de zomervakantie in het vooruitzicht loopt het academisch jaar pruttelend naar z'n einde. Op de bestuurlijke agenda prijken weliswaar gewichtige documenten als de kaderstelling en de evaluatie MUB. But who cares? Het college van bestuur wil 1,4 miljoen structureel extra voor het centrale kader. But who cares?

Het rapport van de Werkgroep bezinning MUB is binnen. But who cares?

Vierendertig bladzijden fraai ambtelijk proza, bijlagen niet meegeteld: conclusie de MUB maakt niet gelukkig, met 27 aanbevelingen om het anders te doen.

Aanbeveling 27 houdt in dat we op centraal en facultair niveau zoeken naar nieuwe vormen van academisch debat. Een voorstel dan maar?

1. Afschaffing van de onzichtbare raad van toezicht. Deze dient tot niets, maar geeft het college een vals gevoel van veiligheid. De bevoegdheden van de raad van toezicht verhuizen naar de universiteitsraad.

2. Afschaffing van het bestuurlijk overleg. Dit overleg heeft geen wettelijke status en de decanen hebben het gevoel dat er toch niet naar ze wordt geluisterd (sniik). Kunnen de uitkomsten van het BO gelijk niet meer worden gebruikt om de U-raad het gevoel te geven dat alles reeds in bestuurlijke kanten en kruiken is. (En vice versa?)

3. Naar keuze afschaffing van de portefeuilehouders onderwijs dan wel de opleidingsdirecteuren. Of de één is overbodig of de ander.

4. Verbod van informele gremia, junta's en achterraden. Het debat wordt weer openbaar gevoerd op de daarvoor aangewezen plaatsen.

En last but not least: invoering van het ostracisme voor decanen. Jaarlijks wordt de facultaire gemeenschap in de gelegenheid gesteld door middel van het schervengerecht te beslissen over het aanblijven van de decaan. Afstem-

men van de decaan leidt ipso facto tot verbanning van de faculteit (sabbatical). Met dank aan Kleistenes (Athene, vijfde eeuw voor Christus) die dit middel introduceerde om de volksvergadering in de gelegenheid te stellen het functioneren van tirannen te evalueren. Mutatis mutandis ook toe te passen op onderzoeksdirecteuren, opleidingsdirecteuren é tutti quanti. Prettige vakantie.

p.s. Waarom worden academische jaren wel geopend, maar niet gesloten?

Louis Berkvens, bijzonder hoogleraar rechtsgeschiedenis

COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3884889
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl

Stichtingsbestuur
Fons Coomans, Tes Gybels, Melissa Ilanes, Rein de Wilde

Redactieraad
Herco Fonteijn, Marietje Kardaun, Woody van Offen

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Tons van den Bosch 3883125
Maurice Timmermans 3882536
Marieke de Wit 3883471

Beheerder
Marlies In de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Rutger Hondelink, Frank van Hoorn, Roel Willems, Ivan Welters

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Simone Golob

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies In de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar (Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f45,- per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

MUB-commissievoorzitter: "Raden zitten er vaak schaapachtig bij"

Het college van bestuur steekt de hand in eigen boezem: dat raden en zelfs ook bestuurders zich tegenwoordig minder serieus genomen voelen, rekent het zichzelf aan. De betrokkenheid en medezeggenschap van medewerkers en studenten moet weer vergroot worden, vervolgt het college. Dat blijkt uit een eerste schriftelijke reactie op het evaluatie-rapport over de modernisering universitaire bestuursorganisatie (MUB). De voorzitter van de evaluatiecommissie, prof. Hans Maarse, is daar blij mee: "Het college neemt dit rapport zeer serieus. En de raad van toezicht ook."

Maar geldt dat voor iedereen? In het rapport zijn alle oordelen algemeen gehouden; 'in sommige gevallen' respecteren bestuurders de regels van de MUB niet bijvoorbeeld. Waarom geen man en paard genoemd? Nu kan iedereen zeggen dat het over zijn buurman gaat.

Maarse: "Als je dat doet valt iedereen over je heen, want er klopt altijd wel iets niet aan een feitenrelaas. En dan hadden we ook een heel dik rapport gekregen. We zijn bewust niet op de details ingegaan. Maar men weet wel

degelijk wie er hier aangesproken wordt hoor. We zijn overigens hier en daar wel concreet geweest. Bijvoorbeeld waar we zeggen dat de decanen te veel een 'non-interventiehouding' hebben. De discussies in het bestuurlijk overleg gaan tussen het college en één decaan. De rest van de heren vindt het zo wel prima. Dat is een funeste situatie."

Waarom komt de principiële vraag niet aan de orde of de MUB niet slechter is dan de oude situatie? De belangstelling voor kiezen en gekozen worden loopt terug, raden voelen zich niet serieus genomen; het ligt voor de hand dat dat veroorzaakt wordt door de grotere macht van bestuurders onder de MUB.

Maarse: "Ik heb de MUB niet uitgevonden, maar niemand in de commissie wilde terug naar de onduidelijke situatie van vroeger. En het bleek ook niet uit de interviews die we hebben gehouden. Uit eigen ervaring als decaan kan ik zeggen dat het buitengewoon louterend is dat er nu besluiten vallen. Het klopt dat er minder animo voor de raden is, en ook dat men nu meer andere wegen van beïnvloeding kiest. Daarom

zeggen wij: revitaliseer de raden, die zitten er nu vaak schaapachtig bij. Ze moeten de bevoegdheden die ze hebben daadwerkelijk gebruiken. Dien maar moties in, geef maar eens een negatief advies. Ik kan je verzekeren, bestuurders vinden dat niet leuk."

Julie pleiten voor nieuwe vormen van 'academisch debat' over allerlei onderwerpen, en voor 'gebruikerspanels'. Dat zijn heel wat minder verplichtende structuren dan de aloude raden met stevige bevoegdheden. Maarse: "Het is niet meer van deze tijd om alleen nog te denken in termen van vertegenwoordigende organen. Het is ook een nogal beperkte opvatting van democratie. Natuurlijk, bestuurders moeten er wel echt iets mee doen, maar daar ben ik niet bang voor. Ik denk dat je de betrokkenheid kunt vergroten door debatten en themamiddagen te organiseren en gebruikerspanels in te richten, van studenten bijvoorbeeld. Studenten zijn geen consumenten, het zijn gewoon leden van de universitaire gemeenschap. Laat die maar eens praten over de bachelor-masterstructuur, dan horen we wat zij ervan vinden." (WB)

UM kiest voor 4 x 8-rooster

De roosters van de Maastrichtse faculteiten zullen in september 2002 gelijkgeschakeld worden volgens het vier-keer-acht-model. Dat heeft het college van bestuur definitief besloten. De rechtenfaculteit gaf tot nog toe als enige de voorkeur aan de twee-semester-variant, maar conformeert zich nu aan de keuze van de meerderheid.

De rechtenfaculteit had bezwaren tegen het vier-keer-acht-model, omdat dit een grondige onderwijsherziening vereist. Blokken die nu negen weken in beslag

nemen - acht weken onderwijs en één week toetsen - moeten dan worden ingekort. Verder zou het twee-semester-model beter aansluiten bij het internationale juridische onderwijs, aldus het faculteitsbestuur.

De medische faculteit en algemene wetenschappen doen vooralsnog niet mee. Geneeskunde neemt een aparte positie in, omdat het ook landelijk buiten de bachelor-master-ontwikkelingen staat. Daar komt bij dat de medici onlangs een geheel nieuw curriculum

op poten hebben gezet, op grond van blokken van zes weken. Dit start na de zomer. Algemene wetenschappen wacht af hoe de fusie met Diepenbeek verloopt.

De synchronisatie van de onderwijsroosters is noodzakelijk met het oog op de bachelor-masterstructuur, die eveneens in 2002 aan de Universiteit Maastricht wordt ingevoerd. Studenten kunnen dan moeiteloos keuzevakken of minors bij andere faculteiten volgen. (MT)

CWS'ers boos over bama-voorstel

"Een negatief advies" gaf de studentenfractie van cultuurwetenschappen vorige week woensdag aan de bestuurlijke plannen voor de bachelor-masterstructuur. De medewerkers in de raad - aanvankelijk laaiend - bonden in en hielden het op wat inhoudelijk commentaar.

De raad was boos omdat het bestuur een plan presenteerde waarin het advies van een speciaal ingestelde commissie in de wind werd geslagen. Die commissie had twee maanden nagedacht over hoe de bachelor cultuur- en wetenschapsstudies er uit moet komen te zien en adviseerde onder meer zeven 'specialisaties' in het derde en laatste jaar. Andere groepen binnen de faculteit vonden zeven teveel, de opleidingscommissie was verdeeld.

Het bestuur schreef daarop een ultrakort voorstel waarin het vier 'paden' voorstelde. Dat het daarbij geen overleg had gepleegd met de verschillende gremia en de adviescommissie, vond de raad onverteerbaar. WP-lid B. Pasveer sprak zelfs van een "wanprocedure". "Het bestuur slaat de palen van de brug al in de grond en wil daarna pas een discussie voeren om te kijken of er draagvlak is."

Ook waren de raadsleden van mening dat het bestuur beter moest uitleggen waarom het juist voor die vier paden had gekozen. Na een mondelinge toelichting van decaan Tummers en een schorsing, kwamen de studenten uit op een negatief advies, oftewel: geen advies. "Hoe kunnen we iets zinnigs zeggen over argumenten die we net pas hebben gehoord?", vroeg M. Postma zich af.

De wp-raadsleden kozen eieren voor hun geld en gaven wél advies: of het bestuur nog eens goed wilde kijken naar de opties voor vijf of drie paden. Tummers zegde dat toe. De beschuldiging dat het bestuur een wanprocedure had gevolgd, namen ze terug. "Na knarsentandend de MUB te hebben gelezen", aldus voorzitter F. Huisman. (Mdw)

Nieuwe website UM

De generale repetitie is achter de rug. De nieuwe website van de Universiteit Maastricht is stabiel en bug-vrij, aldus projectcoördinatrice M. Debeye. Op dit moment zijn de faculteiten en diensten, die vorige week een workshop hebben bezocht, druk bezig om hun informatie te plaatsen. Na de vakantie moet de site 'in de lucht zijn', streefdatum is 1 september.

Het was de bedoeling om de studiegidsen vóór de Inkom op het web te hebben, maar dat gaat misschien niet lukken vanwege allerlei organisatorische vertraging.

De nieuwe website, uitgerust met een uniforme vormgeving, moet een einde maken aan het huidige rommelige geheel van uiteenlopende layouts en dubbele pagina's. Bovendien is de zoekfunctie verbeterd; in plaats van de externe zoekmachine van Surfnet, kunnen bezoekers nu gebruik van een eigen zoekprogramma. (MT)

Zelfstandig college

Het University College Maastricht wordt geen echte faculteit, maar een interfacultair onderwijsinstituut dat rechtstreeks onder het college van bestuur valt. De leiding van deze driejarige brede bacheloropleiding die in september 2002 start, komt in handen van een decaan. Dat blijkt uit de notitie Inbedding UCM die de universiteitsraad in haar meivergadering besprak.

De decanen van de faculteiten die medewerkers tijdelijk zullen uitleenen aan het college, vormen samen een adviesraad, voorgezeten door de rector. Deze raad geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de decaan en het college van bestuur.

De universiteitsraad vond de rol van de adviesraad te beperkt. Dit initiatief, zo klonk het, kan alleen slagen door een grote betrokkenheid van de faculteiten. Zij moeten het UCM niet als vijand gaan zien. Voor het college is een extra bestuurslaag tussen zichzelf en het UCM echter onbespreekbaar.

Omdat er geen faculteitsraad zal zijn, komt er een studentenraad om de medezeggenschap van studenten te regelen. De onderwijsgevende staf (veelal gedetacheerd) kan in de eigen faculteitsraden zijn zegje doen. (RJ)

Bah internet

Studenten zijn niet altijd blij met internet. Zij geven nog regelmatig de voorkeur aan papier. Vóór de universitaire verkiezingen, die dit voorjaar via de digitale snelweg werden gehouden, pleitten de studenten in de universiteitsraad voor papieren aankondigingen naast de stemoproepen per mail. Anders zouden te veel studenten hun stem verloren laten gaan, luidde het argument. Uiteindelijk bracht maar 10 procent zijn stem uit, er is echter niet bewezen dat de dramatische opkomst aan de digitalisering lag.

Vorige week, tijdens een vergadering van de U-raadscommissie OOSI (Onderwijs, Onderzoek, Studentenbeleid en Internationalisering), stond internet weer onder vuur. Het studentenstatuut, waarin alle rechten en plichten van de student zijn opgeslagen, staat vanaf komend studiejaar alleen nog maar op het net. Rector Kruseman: "Wij streven naar een papierloze society." Studentraadslid Martin Smit vond echter dat eerstejaars het statuut op papier aangereikt moeten krijgen. Dan is de kans groter dat het wordt gelezen, meende hij, en "dan heb je als universiteit ook echt je best gedaan om hen op de rechten en plichten te wijzen. Die paar duizend gulden kopieerkosten wegen hier wel tegen op." Dit overtuigde de rector niet. De universiteitsraad beslist vanavond. (RJ)

"We zullen je goede én slechte kanten missen"

"We zullen je missen. Je goede kanten en je slechte kanten." Andrea Knols van studentenvakbond Nsem lacht even lief naar Martin Smit. Het is dinsdagmiddag, even na vijven. De hitte op de Nsem-kamer aan de Zwingelpuut is nauwelijks te harden, maar dat drukt de stemming

niet. Vandaag wordt Martin Smit -drijvende kracht achter Nsem en de schrik van veel universitaire en gemeentelijke bestuurders- met een surpriseparty in het zonnetje gezet. De vijfdejaars internationale bedrijfskunde heeft de voorzittershamer overgedragen aan tweede-

jaars gezondheidswetenschappen Annemieke van Dijk. Hij vertrekt in augustus naar het buitenland. Eerst naar Budapest voor een studie, daarna naar Peking voor een stage. "Horen we dan helemaal niets meer van je?", vragen de feestvierders ongelovig. "Ik zal jullie af en toe

nog een mailtje sturen", reageert Martin die als geen ander weet wat 'voorzitten-by-e-mail' is. Bovendien publiceert hij na de zomer zijn buitenlandse avonturen maandelijks in Observant. (RJ, foto Philip Driessen)

Een Veldhovens huis vol Maastrichtse co-assistenten

"Als co ben je armer dan ooit"

"De sleutel wordt gehaald", klinkt het gesmoord.

Door de klep van de brievenbus staren twee bebrilde ogen omhoog. Even later zwaait de deur van het huis aan de Lange Kruisweg 52

in Veldhoven open. De ogen blijken van de

Maastrichtse geneeskundestudent Anika Dam (24)

te zijn, één van de vier bewoners die co-schappen

lopen in het Veldhovense St. Joseph Ziekenhuis.

"Die schildklier van vandaag. Niet normaal." Glibberige geluiden ondersteunen de kneedbewegingen van Anika's handen. Ondertussen dipt ze, net als haar huisgenoten, met haar hand stukken brood in de kaasfondue. Dan over een chirurg, die er net een dag zit. Die heeft hele foute schoenen. Dat vinden alle co's, meldt ze. "Iedereen had meteen een hekel aan hem," zegt Sjoerd Rutten (24). "Ik liep met hem naar de EHBO. Zegt hij tegen de patiënt: zo, wat is er aan het handje", vult Fabian Tijssen (24) aan.

Een dikke vrouw die een maagbandje wil om af te vallen en een suikerpatiënt die zijn ziekte niet serieus neemt, passeren in rap tempo de revue. Evenals een jong meisje, "een dikke patat", wier intelligentie haar vetgehalte niet overstijgt, aldus Jeroen Jurissen (27) van het aangrenzende huis.

Wie niet beter weet denkt dat de co's, allemaal vijfde of zesdejaars student geneeskunde aan de Universiteit Maastricht, elkaar goed kennen. Niets is minder waar. Van twee van de zes kamers

aan de Lange Kruisweg, een somber hoekhuis in een doodgewone straat, is niet eens bekend wie er woont. Die worden gebruikt door co-assistenten die dagelijks heen en weer reizen en alleen voor de weekenddiensten in het huis overnachten. Bovendien zijn de wisselingen groot. Elke twee à drie weken komt er een nieuwe bewoner. Zo zit de bijna afgestudeerde Jeroen, co-assistent bij dermatologie, pas anderhalve week in het huis. Over tien dagen vertrekt hij alweer. Dan zit zijn laatste stage erop en gaat hij terug naar Maastricht.

Hard werken

"Het is hard werken", zegt Sjoerd, terwijl de bodem van de fonduepan in zicht komt. Bij chirurgie, waar Fabian en Anika co-assistent zijn, en interne geneeskunde, waar hijzelf zit, beginnen de toekomstige artsen om 8.00 uur en tweemaal in de week om 7.30 uur. Dan is er onderwijs. Ze zijn pas thuis tussen 18.00 en 19.00 uur. Daar komen de diensten

's avonds (zes keer tot 23.00 uur) en in het weekend (twee in twaalf weken) en het studeren nog bovenop. De dermatologen hebben het makkelijker. "Wij hebben schappelijkere werktijden. Wij doen alleen poli," zegt Jeroen met een voldane grijns. "Dat kan een uurtje uitlopen, maar langer niet." Als zijn collega's in alle vroegte hun bed verlaten, ligt hij nog lekker te ronken. "Wij moeten morgen om 7.10 uur weg. Dat betekent om 6.30 uur douchen", klinken Fabian en Anika jaloers. Een doucheschema leidt alles in goede banen: eerst de chirurgen, dan de internisten en tot slot de kindergeneeskundigen.

Fabian, veruit de stilste van de club, is tijdens het eten al moe. De scherpe trekken op zijn bleke gezicht spreken voor zich. Als kersverse co moet hij nog aan het ritme wennen. "Je hebt in het begin geen overzicht. Als je dat eenmaal hebt gaat het wel. Ik ben blij als ik kan slapen", beklamt hij.

Landelijk zijn er sinds een paar maanden richtlijnen voor de werktijden van de co-assistenten, waardoor ze niet verplicht kunnen worden diensten van meer dan 24 uur te draaien. Maar zelfs dat is niet verantwoord, vindt Anika. De kwaliteit van beslissingen gaat dan achteruit. Toch houdt ook zij zich niet aan de voorgeschreven diensten. "We moeten blij zijn met elk leermoment. Bij chirurgie zit je maar twee weken op de poli. Als je dan twee dagen vakantie hebt, mis je gewoon dingen."

Armer dan ooit

Zwoegen is het en ook nog eens voor een schijntje, vinden ze. De studenten krijgen voor hun stageperiode alleen een studiebeurs. Bovendien moeten de specialisten en huisartsen in spe colleggeld betalen. "Je bent armer dan ooit

Het is gewoon schandalig", klinkt de duidelijk aanwezige Anika verontwaardigd, terwijl ze het restje witte wijn opdeelt. Jeroen: "Voor een bijbaantje heb je geen tijd. In het weekend moet je diensten draaien. Of je moet keihard studeren. Je bent blij als je vrij hebt." Anika: "Ik vind het werk heel leuk, maar in het weekend heb je geen geld om iets te gaan doen. Vroeger betaalde ik dat van die paar honderd gulden die ik bijverdiende." Tweehonderd gulden stagevergoeding zou terecht zijn, vinden ze, zeker gezien de verantwoordelijkheden en de uren.

Wel krijgen de assistenten een reiskostenvergoeding, die de UM per stage berekend. En gratis onderdak. Dat regelt de universiteit samen met het ziekenhuis. Schoonmaken hoeven de aankomende dokters niet zelf te doen. En ook het laten wassen van beddengoed en handdoeken -de felgele vaatdoeken in de keuken zijn inderdaad opvallend schoon- kost niets. Die extraatjes zijn hard nodig. "Als je ook nog voor je onderkomen moet betalen is het niet haalbaar", schampert Anika, die net als de rest haar kamer in Maastricht aanhoudt. "Maar ik zou voor deze kamer ook niet betalen."

Slecht zijn de kamers niet: twaalf m², standaard ingericht met bureau, kast, éénpersoonsbed, vloerbedekking en lamellen. Bovendien goed onderhouden. Deprimerend is het ontbreken van ieder persoonlijk tintje. Slechts hier en daar wat medische boeken, een fles cola of een pak appelsap. De filmposters van *De Kassière* en *Ghost* in Fabians kamer lijken bijna een frivole uitspatting. Die hingen er al, beklamt hij.

De kleine, donkere keuken met formica-tafel, drie bijbehorende stoeltjes en twee krukjes draagt eveneens weinig bij aan de gezelligheid. Een gezamenlijke woonkamer ontbreekt. Anika: "Je doet

niet echt je best om er iets leefbaars van te maken." Het is bovenal een werkhuis. Van stappen in Veldhoven komt dus al helemaal niets terecht. Er is ook weinig te doen.

Geen punt. Meer moeite heeft Sjoerd met het sociale isolement. "In Maastricht kun je altijd iemand even een uurtje zien. Dat kan hier niet. Je zit ver van je vrienden. En als je dan in Maastricht bent, moet je je afspraken plannen."

Kicken

Uitgeblust zitten de co's om 20.30 uur op Sjoerds bed. Behalve Jeroen. Die is gaan hardlopen. Drie paar ogen zijn op de kleine tv gericht, waar *Ally McBeal* over het scherm schiet.

"Ik had genoeg van het probleemgestuurde onderwijs", zegt Fabian, aan een flesje bier lurkend. Na vier jaar studeren aan de UM vindt hij de praktijk een welkome afwisseling. "Je leert door te doen", vult Anika aan. "Wat je gelezen hebt wordt werkelijkheid." Sjoerd: "Je wordt nu echt een dokter. Als je een patiënt ziet met een bepaalde aandoening, vergeet je het niet meer. Het geeft een kick om dingen zelf te doen, bijvoorbeeld als een specialist in de operatiekamer een taak aan je overlaat." Het is ook stimulerend om te weten wat de patiënt mankeert. Sjoerd: "Dat je kunt zeggen: we kunnen u helpen."

Een klein ziekenhuis, zoals het St. Joseph, heeft zijn voordelen. De afstand tussen co-assistent en specialist is kleiner dan bij een groot ziekenhuis. "Je wordt niet behandeld als nitwit", licht Anika toe. "En je mag meer zelf doen."

Leuk is het niet altijd. "Soms heb je het helemaal gehad", klaagt Sjoerd. "Je krijgt weinig feedback. Als je tig dingen goed hebt gedaan en één ding minder, zeiken ze daarover. Er zijn hele aardige specialisten, ma

Wat zijn co-schappen?

Na het vierde jaar lopen studenten geneeskunde ruim twee jaar stage: de co-schappen. Een stage duurt soms maar drie weken. Drie maanden is het maximum. Bovendien geldt: voor ieder co-schap een ander ziekenhuis, zodat de studenten kunnen zien hoe de verschillende ziekenhuizen werken. Daarnaast is er een stage bij een huisarts. De co-assistenten beginnen allemaal met één van de zogenaamde poortstages: chirurgie, interne geneeskunde, psychiatrie of de wetenschapsstage. Ook loopt iedereen dezelfde co-schap-

pen, alleen in een andere volgorde, die de universiteit bepaalt. Dit om te voorkomen dat de studenten tijdverlies oplopen. Verder kunnen de co's kiezen voor een noord- of een zuidspoor, met ziekenhuizen in respectievelijk de regio Brabant en Noord-Limburg en Zuid-Limburg. Op dit moment lopen zo'n 160 Maastrichtse studenten stage, verspreid over negen ziekenhuizen, waarvoor de faculteit 7.500 gulden per studentplaats per jaar betaalt.

(Illustratie Simone Golob)

en, maar ook klojo's. Vaak denken artsen en patiënten ook dat je alles weet. Maar je bent er om te leren." Anika, fel: "Soms denk ik: dat ze opflikkeren met dat co-schap. Bij interne geneeskunde had ik zoveel gedaan. Kreeg ik daarna te horen dat ik nooit aanwezig was."

De begeleiding door specialisten en arts-assistenten laat wel eens te wensen over. "De een is heel gedreven, de ander heeft geen talent", zegt Anika. Sjoerd: "Vooral bij je eerste co-schap is begeleiding belangrijk. Juist dan word je in het diepe gegooid. Als je een paar maanden bezig bent valt het wel mee. Soms zijn arts-assistenten zelf net begonnen

en hebben ze het moeilijk. Het is heel druk." Maar de studenten hebben ook een eigen verantwoordelijkheid, vindt hij. Ze moeten voor zichzelf opkomen en niet over zich heen laten lopen.

Over het seksistisch gedrag van artsen en de afzeikcultuur, waar veel co-assistenten blijkens onderzoeken over klagen, hoeven we het niet te hebben. "Bij interne geneeskunde zijn twee mannelijke assistenten en zes vrouwelijke. Het is nu heel anders dan vroeger", beweert Sjoerd. "Het is allemaal oude koek", vindt Anika. Een grapje wordt wel eens gemaakt natuurlijk. Bijvoorbeeld over moeilijke vrouwenlichamen die onge-

steld moeten worden. "Het hangt er vanaf hoe je het pareert", klinkt het lakoniek.

Het zijn eerder de patiënten die zich ten opzichte van de verpleging seksistisch gedragen, stelt Sjoerd. Vooral de oudere mannen. "Ze denken dat ze veel mogen zeggen. Zoals, je hebt mooie borsten. Soms zou een specialist moeten zeggen: je kunt opdonderen."

Veel zin om met *Observant* te praten heeft het drietal niet. Het is immers een "saaie boel" in huis, waar iedereen na de afwas zijn eigen gang gaat. Wat studeren, lezen of bellen, en bovenal vroeg

naar bed.

Als om 22.00 uur de eindtune van *Sex in the city* klinkt, vinden Sjoerd en Anika het dan ook welletjes. Fabian is al een half uur eerder afgehaakt. Om melanomen, huidkankers, te bestuderen. Want daar gaat morgen het onderwijs over. Om 23.00 uur kraakt de trap. Marjolein Kusters, co-assistent bij kindergeneeskunde, komt uit de avonddienst. Geklater in de wc-pot. Nog even klinken de stemmen van Marjolein en Anika. Dan is het stil.

Tons van den Bosch

Beste Maaike,

Ik weet wel dat Bertolt Brecht niet deugde. Hij was communist en jatte het literaire werk van zijn maitresses, maar hij heeft de spijker ook vaak precies op de kop geslagen. Een van mijn favoriete gedichten gaat als volgt (het is 1953):
Na de opstand van 17 juni
Liet de secretaris van de schrijversbond
Op de Stalinallee pamfletten uitdelen
Daarop was te lezen dat het volk
Het vertrouwen van de regering had ver-
speeld

En dit slechts door dubbel zo hard te werken

Kon terugverdienen. Was het

Niet makkelijker geweest, wanneer de regering

Het volk naar huis had gestuurd

En een ander volk had gekozen?

Ik moest meteen aan dit gedicht denken, toen FED'er Knipsael twee weken geleden in de Observant liet optekenen:

'Niemand is verplicht om hier te eten of te kopiëren. Wie dat wel wil, moet zich aan ons systeem houden.' Pardon? Wie is ons? Werken wij hier niet? Studeren de studenten niet aan de UM? Is het niet zo dat Knipsael voor ons werkt, en niet omgekeerd? De secretaris van de schrijversbond zette de wereld niet minder op zijn kop dan Knipsael. Als je zoiets leest, weet je dat met die mentaliteit er nooit klantvriendelijkheid zal bestaan bij de centrale commiezen. Modi of geen modi, het is gewoon Oost-Europa in de jaren 50. Dat geldt eens te meer, omdat er geen keus is. Er staan niet overal broodjestenten op Randwyck, waar ik voor de lunch heen kan; er zijn niet overal kopieersystemen van de concurrentie. Dat maakt het gedrag van die accountants, die vinden dat er hier te veel contant geld rouleert ook zo schandalig. Zouden ze dat bij Albert Heijn ook doen? 'Meneer Heijn, we vinden dat er teveel contant geld binnenkomt. Voortaan mogen de klanten alleen nog pinnen.' Dat zou toch onbestaanbaar zijn? En daar is immers een alternatief. De klant kan meteen naar een andere grutter.

Er zijn in deze affaire tal van andere overeenkomsten met Oost-Europa in de jaren 50. Zo komen er maar acht (vier op Randwyck en vier in de binnenstad) oplaadstations voor studenten, waar die van hun chipknip geld kunnen overpompen naar hun UM-kaart. Kun je je de vreugde in de studentenharten voorstellen, wanneer die in augustus allemaal tegelijk moeten opladen? Jij dacht minder kaartjes te krijgen, Maaike. Nou vergeet het maar. Voor elk 3e geldstroomproject heb je straks een eigen kaart. Die is veel dikker dan de Xafax kartonnetjes. Een collega van mij krijgt er in ieder geval een stuk of zeven. Dat de klant ze niets kan schelen blijkt ook uit het volgende. Buitenlandse studenten kunnen een prepaid chipknip kopen. Maar ja, die kaart kost geld, dus gaan buitenlandse studenten 55 gulden betalen om voor 50 gulden te kunnen lunchen. Dat is een aardige variant op 'Eigen volk eerst', zal Knipsael hebben gedacht.

Het is simpel: Je kunt geen dienstverlening krijgen, wanneer de klant geen alternatief heeft. Zo lang er gedwongen winkelnering is, zal de geest van Knipsael de diensten doorsedemen.

Een sombere groet,

Louis

Part 17 of a series on foreign students and their wardrobes

Enormous pearl necklaces in Luxembourg

PAGE SIX

Anneke de Waal (21) left for Luxembourg when she was four years old. These days, the third-year student of International Business Administration commutes regularly between Maastricht and the capital city of the grand duchy during weekends. "Most people from Luxembourg want to show that what they wear is quality."

"In general, people in Luxembourg look slightly more dressed-up and neater than one would do in the Netherlands," says the blonde student over her cappuccino. "In particular when there is a party. In a way, the streets of Maastricht resemble those of the internationally coloured Luxembourg. Except for the students. We have no fraternity 'uniforms' in Luxembourg, because nobody sees the need for them. You would never see me wearing one of those jumpers. Okay, apart from during the conference that I helped to organise."

Anneke de Waal shares the views on Dutch clothes with many other foreigners, even though she is Dutch. "You immediately recognise the average Dutch student by their trousers legs that are too short, boots shoes and a blouse, preferably by Ralph Lauren. Very much like a uniform, really. But I must say that trends break through here more quickly than they do in Luxembourg. Which is not so strange when you know that there are only three shops in the city of Luxembourg that sell clothes for young people. At the same time, there are about twenty shops that sell conservative stuff."

"I myself don't care much for clothing," Anneke de Waal continues. "Apart from

Anneke de Waal (photo Philip Driessen)

my black cardigan. It is very comfortable, and it goes with everything. If I do not like what is in fashion, then I simply don't buy anything. I think it is important to look carefully dressed. You would never see me in dirty or torn clothes. But I can say the same for typical Luxembourg

accessories, such as great big pearl necklaces or shoes with gold coloured decorations. I think they are disgusting!"

Rutger Hondelink

Few Scandinavians at the Economics, the Chinese do come

Recruitment outside Germany not doing well

Three quarters of all foreign students who come to study economics or business administration in Maastricht are still from Germany. Despite efforts by the faculty to create a wider mix from various countries, they have failed over the past few years to make much headway in Scandinavia. In addition, relatively few students come from such countries as France and Belgium.

In its 1999 strategic plan, the faculty stated that it would like to have a "more balanced composition of the student population". This would be a requirement for "a truly European faculty". To achieve this would go hand in hand with the main aim, which was also the title of the piece: On the road to the European top.

Of the 450 foreign students at the faculty, a mere hundred came from another country than Germany last year. And yet, they gobbled up three quarters of the entire recruitment budget, which means that they cost the faculty fifteen hundred guilders per person – compared to 142 guilders for each German student.

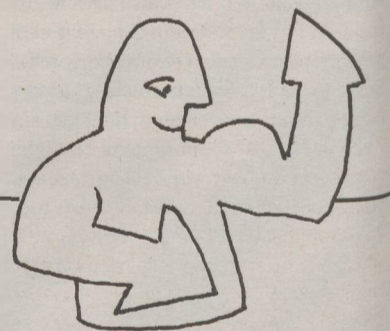
According to Janjaap Semeijn, responsible for international relationships, this is not so strange and not so bad either. "We look at it in a more realistic way than in the past. Germany may be a foreign country, but it also belongs to 'the region', just like Amsterdam and Maastricht." It is therefore logical that most of students come from there, he argues. "That is exactly the advantage. In the case of students from the region, chances are greater that they will stay on for a master after their bachelor." Also, the small number of nationalities in the first two

years of the programme is compensated for by the many exchange students who come to Maastricht after that. "In that way students who come here do not suffer an immediate cultural shock," says Semeijn, contented.

He does admit, however, that recruitment activities – in particular in Scandinavia – have yielded little so far. Every year, the faculty has a stand at a local education fair (costing about fifteen thousand guilders), which is visited by thousands of school-leavers. "Recently we asked Scandinavian students in Maastricht why they chose to come here. It appeared that word-of-mouth was an important advertising tool. The problem with education fairs is that Maastricht is easily overshadowed by the more exotic places with beautiful beaches." For this reason the faculty is changing its policy next year and will recruit at a more personal level and a smaller scale by visiting secondary schools.

It is much easier to entice Chinese students to come to Maastricht, says Aad van Mourik who accepted sixty at the Centre for European Studies last year. The latter organisation within the UIN provides tailor-made educational programmes for students from outside Europe. For the Chinese, it was a pre-MBA. But despite a strict screening process by a local agent, a large number of them appeared not to be incapable of taking their tuition in English. "Next year, we will spend the money on a ticket and a hotel in order to do the selection ourselves," says A. van Mourik. A few Chinese students – the good ones – those who want – may enter the second or third year of a study at the Faculty of Economics after the summer.

Marieke de Wit

SPORT

Windsurfen: een continu gevecht met het weer

Haar kamer is behangen met surf- en zeilposters. En dat is niet zo vreemd, want Isabelle Snieders (26) is verslingerd aan watersport. De vijfdejaars geneeskundestudente is een ervaren zeilster en staat regelmatig op de surfplank. "Van zeilen naar windsurfen is een kleine stap."

Vooroordelen

"Studenten vragen zich weleens af waar je in Maastricht kunt surfen. Ze denken aan de Maas, maar daar mag je met een surfplank niet op. Vanwege de beroepsvaart dien je een motor standby te hebben. Ooit een surfplank met buitenboordmotor gezien? Anderen noemen de plassen bij Roermond, maar windsurfen kan veel dichterbij huis. Vanaf het ziekenhuis fiets ik in vijf minuutjes naar het Grindgat, een plas naast de Maas ter hoogte van de ENCI. Mijn ouders wonen in de omgeving van de Biesbosch, maar voordat ik daar op het water zit ben ik twintig minuten verder."

"Ooit een surfplank met een buitenboordmotor gezien?" (foto Philip Driessen)

Het begin

"Vorig jaar mei organiseerde de Maastrichtse studentenzeilclub Lagakari een instructieweek in Friesland. Naast zeilen kon je er een cursus windsurfen volgen. Er waren 'makkelijke' planken voor beginners: wat breder en stabielere dan nor-

maal. De eerste dag ging het best goed. Ik ben maar één keer in het water gevallen.

Door mijn zeilervaring in wiebelige bootjes had ik al wat inzicht in het sturen en kon ik wat makkelijker mijn evenwicht bewaren dan de rest. De tweede dag

waarde het harder en lag ik er vaker in. Bij tegenwind is het ook moeilijk om weer bij de kant te komen. Als het niet lukt, komen ze je halen met een motorbootje. Met het zeil op het bootje slepen ze de plank weer terug. Kun je weer opnieuw beginnen."

Het verschil

"Met een surfplank kun je harder gaan dan met een zeilboot. Alleen ga je vaak heen en weer in dezelfde richting. Tegen de wind in gaat het een stuk moeizamer. Een zeilboot gaat dan wel minder hard maar is zeker niet minder spectaculair. Het voordeel is dat je met een boot meer kanten op kunt."

De charme

"Windsurfen is eigenlijk een heel intensieve manier om vooruit te komen op het water. Je bent continu bezig je aan te passen aan veranderende weersomstandigheden. Dat maakt het zo afwisselend. Een sport als roeien daarentegen lijkt me na een tijdje behoorlijk saai. Wat ook heel leuk is, is dat je in het begin met grote sprongen vooruitgaat. In korte tijd leer je heel veel dingen bij. Het is gaaf om dingen die eerst niet lukten een paar dagen later wel te kunnen."

Rutger Hondelink

Een kijkje in de keuken van een belangrijke eenheid in de dienstverlenende sector: het studentenservicecentrum. De club waar elke nieuwe student het eerst mee te maken krijgt. De meest heterogene dienst in de universiteit, waar de zielzorgers van Tafelstraat 13 hand in hand gaan met de administrateurs van het bureau inschrijvingen en de onderzoeksmiddelaars van de Wetenschapswinkel; om slechts een paar van de afdelingen te noemen.

Een verslaggever en een fotograaf togen naar de Zwingelput. Zij troffen daar een servicecentrum dat worstelt met de *modernisering dienstverlening*, met de vele verhuizingen en nieuw meubilair, met internet en de *virtuele balie*. En vooral met zichzelf, met de eigen identiteit. Ondertussen doen de medewerkers hun werk, met een niet geringe inzet, maken ze ruzie en hebben ze lol met elkaar. Zoals overal.

tekst Wammes Bos, foto's Philip Driessen

Studentenservicecentrum: van zielzorgers tot sportinstructeurs en wetenschapswinkeliers

Ik vaeshartel en kom boven

De kern, het hart van het studentenservicecentrum, voorheen de dienst studentenzaken, ligt natuurlijk op de plek waar studenten zich aanmelden en inschrijven, waar ze informatie komen halen en waar ze naartoe bellen, kortom: IBBI, de nieuwe combinatie van de informatiebalie en het bureau inschrijvingen. Men neme de deur van het SSC-gebouw aan de Zwingelput, het voormalige Nieuwenhofklooster, na het halletje linksaf en daar ligt de balie al.

Simon Vogel, een opgeruimd jongmens met een oorringetje, zit aan zijn bureau in de achterkamer. Het is stil vanmorgen. Voor, in de grote ruimte die begrensd wordt door de balie, scharrelt van tijd tot tijd een collega. Het rolluik daar is net om tien uur opengegaan, maar een student heeft zich nog niet gemeld. Tenminste, voorzover Simon dat heeft kunnen waarnemen, want tussen de balie en het kantoorgedeelte staat een omvangrijke kast. Een enorme kast zelfs, waar je vanuit een normale zittende positie van zijn levensdagen niet overheen kunt kijken. Simon: "Ja, dat ding staat wel een beetje in de weg. Maar er staat een bel op de balie, je weet wel, zo'n hotelbel waar je een mep op moet geven. Nou, dat doen ze enthousiast hoor. Zelfs als wij rechtop staan en ze ons dus kunnen zien, bellen ze als we niet snel genoeg komen opdagen."

Hij pakt de telefoon, belt de centrale voor een nummer in Duitsland. Padam padam padam, trommelt hij met zijn vrije hand op het bureau. Geen gehoor bij de oosterburen. Dan haalt hij de post, die inmiddels bezorgd is, van de gang en sorteert die. "Vooral uitschrijvingen, plus een enkele inschrijving; te laat, want dat kan niet met terugwerkende kracht." Tussen juli en oktober wordt het echt druk, voorspelt hij. "Dan krijgen we driehonderd enveloppen per dag, inschrijvingen. We controleren alles, kijken of het goed is ingevuld. Met zo'n uitschrijving ook: staat er een handtekening, is het bewijs van inschrijving meegestuurd, wat is de reden, want dat heeft consequenties voor de maanden col-

legegeld die je terug kunt krijgen. Nu schrijf ik dit allemaal in het postboek, inclusief de afzender. Als een student het dan navraagt kun je terugvinden wanneer die formulieren binnenkwamen. Het stuk zelf gaat in zijn dossier."

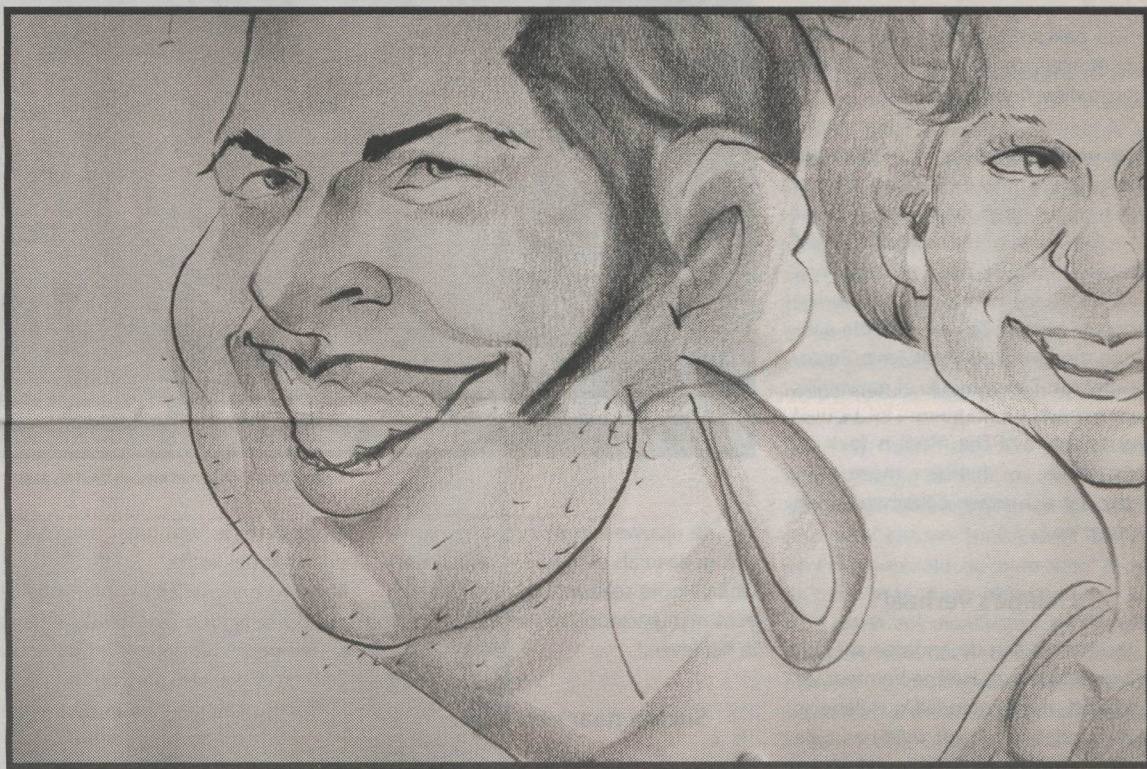
Hij rent naar voren, waar een telefoon staat te loeien. Een redelijk soepele conversatie in het Engels volgt, met klaarblijkelijk een meisje uit Israël: "Who told you that? ... Do you have the phonenummer of this person? I am very interested who told you, because this is not good... Tilburg? But this is Maastricht University! O, you want to come here because they told you that the price for non-European students was fixed on 5000 Euro. Well, not here. OK, I will ask the admission officer to call you back... yes, today, I promise! You're welcome, bye bye."

Simon staat te boek als het talenwonder van de afdeling. Hij heeft alleen een cursus Engels gedaan, "vooral voor de termen die wij gebruiken is dat nodig, collegegeld, restitutie en zo. Nee, een Duitse cursus hoefde niet, mijn moeder is Duits dus dat spreek ik vloeiend. Frans ook, we hadden een vakantiehuis in de Ardennen, daar heb ik het geleerd, nog beter dan Duits."

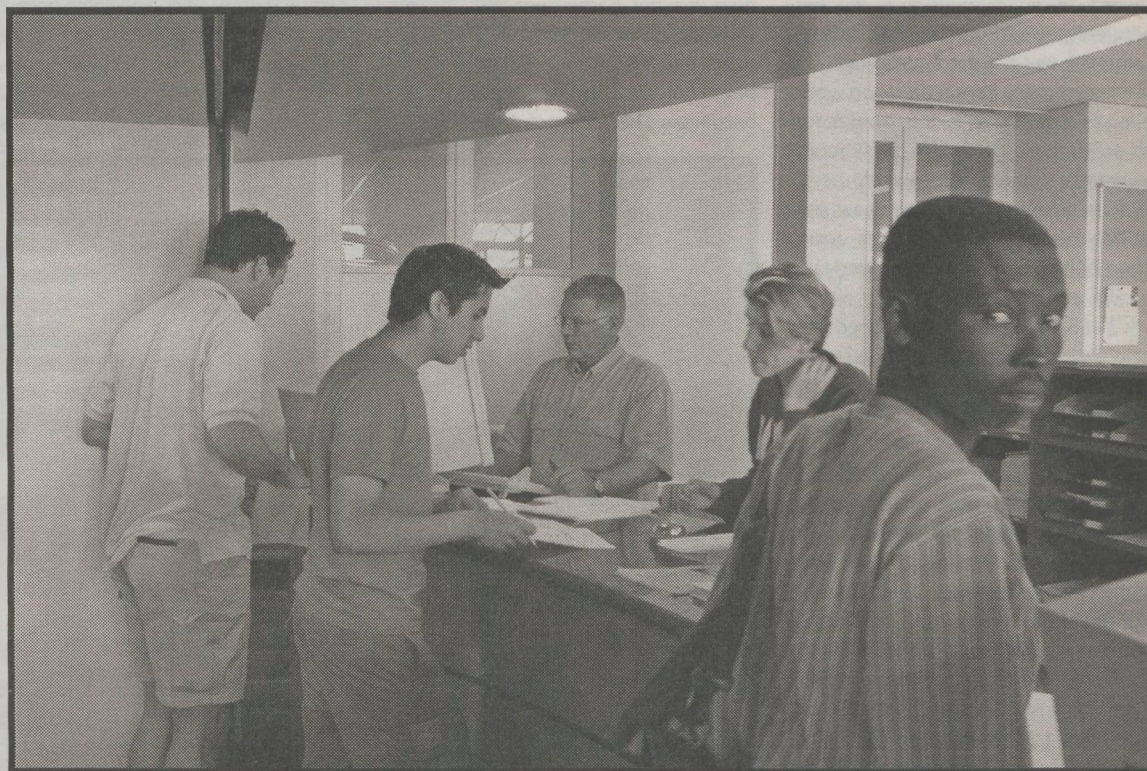
Gedonder

Natuurlijk is er gedonder geweest rond de integratie van bureau inschrijvingen met de informatiebalie tot de afdeling IBBI, en rond de vorming van een *front* en een *backoffice*, waarbij baliewerk en administratieve functies met elkaar worden verknoot. Simon: "Als je wilt dat ambtenaren dingen veranderen, gaan ze steigeren hè."

Een enkele medewerker zocht zijn heil elders in de universiteit, en de nieuwe tweekoppige IBBI-leiding, gevormd door de voormalige afdelingshoofden Hans Smit (inschrijvingen) en H el ene Vermeer (infobalie), liep vast. Toch iets te veel van de spreekwoordelijke *Zwei Seelen in einer Brust*. Er kwam een interne interim-manager, het hoofd van het Kamerburo, Dick Veul, om orde op zaken te stellen.

Simon Vogel is op vakantie maar altijd aanwezig door een karikatuur aan de muur

De informatiebalie van het SSC. Derde van links Hans Smit

UM rond de eeuwwisseling

Hoe ziet de Universiteit Maastricht eruit in de periode rond de eeuwwisseling, na zo'n vijftig jaar van roerig bestaan? Observant maakt een serie portretten van de academische gemeenschap. De wederwaardigheden van een groep studenten die een jaar lang bij roeivereniging Saurus een

zware heren-vier vormden, verscheen op 22 juni 2000. Een lijvige schets van een langlopend onderzoeksproject naar urineverlies bij vrouwen publiceerden we op 25 januari 2001. Deze keer een impressie van het studentenservicecentrum

Het resultaat: de rust is weergekeerd, het leidinggevende duo is uiteen. H el ene Vermeer zit al weer geruime tijd aan de overkant van de binnenplaats en "geniet hier elke dag van mijn nieuwe baan". Ze is een soort accountmanager geworden voor de facultaire onderwijsbureaus, een eerste aanspreekpunt, vooral voor problematische situaties rond inschrijvin-

gen van studenten. Hans Smit is blijven doen wat hij altijd deed als hoofd van het bureau inschrijvingen, "dat doe ik al vijftien jaar en het gaat al vijftien jaar goed". Hij zat dan ook niet echt te wachten op de benoeming van, toch weer, een algemeen IBBI-hoofd. Dat is zijn collega Werner Engels geworden. Maar goed, hij kan er mee leven. "Werner

doet meer het beleid, ik de uitvoering", zegt Hans.

De hamvraag: is het gewenste doel van de integratie ook bereikt? Ja, zegt Simon Vogel letterlijk volmondig, want het is elf uur geworden en hij eet een boterhammetje: "Het is echt een vooruitgang. Vroeger werden studenten wel eens naar huis gestuurd met een half antwoord."

'Kom maar terug als Hans er is, zulk soort dingen. Nu hebben we hier alles bij de hand en kunnen we ze beter en sneller helpen. Het archief staat hier ook, da's handig. Studenten beweren vaak dat ze iets al gestuurd hebben. Nou, dat kunnen we ter plekke controleren. Ik vind het ook leuk, die contacten aan de balie. Voorheen zaten we met het bureau inschrijvingen boven, daar zag je nauwelijks een student.'

Het is iets over elven, tijd om even te smoken. Collega Saskia Trynes lacht als Simon naar de belendende ruimte loopt om daar bij het open raam te gaan paffen. "Nee, hier mag hij het niet, ik ben een fel tegenstander." Maar is dit, met die balie, dan geen publieke ruimte? Simon: "Jawel, eigenlijk kan het ook niet, daarom doen we het voor het open raam. En als er iemand aan de balie komt moet die sigaret natuurlijk uit. Dat kun je toch niet maken?"

Saskia: "Net als met die mobieltjes. Een ideetje van Dick Veul, toen hij hier interim-manager was. Dan was je ook nog telefonisch bereikbaar als je aan de balie stond. Zie je het voor je? Dan ben je iemand aan het helpen, gaat dat ding af. Nee, dat was geen goed idee van Dick."

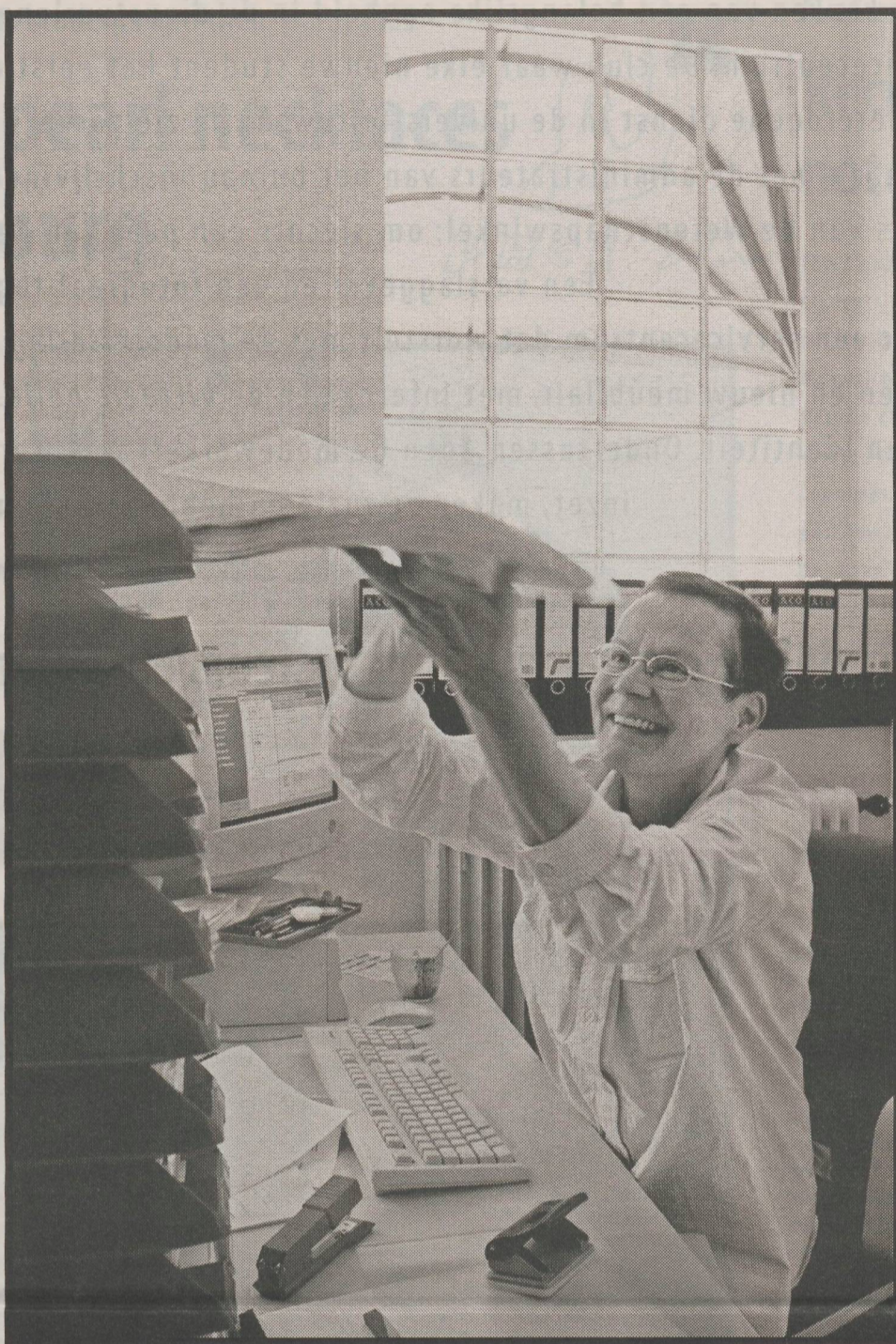
Simon loopt terug naar zijn bureau, en probeert opnieuw die student in Duitsland te pakken te krijgen. Nu lukt het. "Gute Morgen. Ich ruf an weil ich ein Ausweis gefunden habe..."

Enige weken later kan de fotograaf Simon al niet meer betrappen op een sigaret bij het open raam. Hij is gestopt met roken. En inmiddels, het is dan half juni, is het met de rust voorlopig ook gedaan. Pakken inschrijvingsformulieren komen er binnen. Te veel voor de aanwezige medewerkers. Hans Smit: "Personeelsgebrek. Ziekte kun je al nauwelijks opvangen, en we hebben veel te veel vakantie en ADV. Die Modi is leuk en aardig, maar we hebben meer werk zonder dat er mensen bijkomen. Schrijf dat maar op."

Hélène's verhaal

In haar kamer aan de andere kant van de binnenplaats zit Hélène Vermeer. Ze is gehaast, maar vriendelijk. Hélène is altijd vriendelijk en heeft altijd haast. Ze is er een van de oude stempel; als er weinig werk is, zoekt ze wel werk. "Maar ik word 54, en ik merk toch dat het energieniveau terugloopt. Daarom was ik eigenlijk wel blij dat ik deze taak op me kon nemen, contactpersoon voor de faculteiten. Ik was in '97 coördinator van de infobalie geworden, en ik moet zeggen, die verantwoordelijkheid heeft me doen groeien, maar na een paar jaar viel het me toch zwaar. Toen ik eraan begon heb ik een assessment gedaan, op mijn eigen verzoek. Ik wilde weten of ik het kon. Daar kwam ik goed uit. Het technische aspect, het regelen en organiseren, vond ik heerlijk. Ik ben uitgesproken efficiënt en snel. Het emotionele deel was veel moeilijker. Je kunt niet iedereen geven wat ze willen, je moet mensen soms teleurstellen. Terwijl je er dan wel de hele dag tussen zit. Een directeur gaat naar zijn kamer en kan afstand nemen, ik niet, ik zat middenin de groep."

Over "het gedoe" rond de mislukking van de tweehoofdige leiding van IBBI wil ze niet meer praten. "Dat is voor mij afgedaan, echt waar. Ik heb er geen naar gevoel over, en hier ben ik honderd procent gelukkig. Weet je wat het is: als dingen niet gaan zoals je verwacht, geeft dat ook kansen. Dat is mijn levensfilosofie. Er is altijd wel zicht op een nieuw perspectief, als je je er maar voor openstelt. Als mens kun je dat aanleren. Hier in de dienst heerst er, na al die verschillende hoofden die kwamen en gingen, bij sommigen enig cynisme. Ik begrijp dat nooit. Waarom ga je dan niet weg? Ga iets anders doen, denk ik

Hélène Vermeer, blij met nieuwe baan als aanspreekpunt voor de faculteiten

dan, sla nieuwe wegen in, dat heb ik zelf ook gedaan als dingen niet leuk waren. Of klinkt dat sekteachtig? Nou ja, het is echt mijn persoonlijke verhaal. Zo sta ik in het leven."

Surfen naar een kamer

De trap op, naar de eerste verdieping. Waar voorheen bureau inschrijving zat, huist nu het Kamerburo. Het is even wennen, na al die jaren in een eigen pand aan het Keizer Karelplein. Hoe bevalt het? Dick Veul, hoofd: "Het was een bezuiniging hè. Maar goed, de akoestiek

is hier beter, je hebt meer collega's en ik drink minder koffie."

Marjon Hendriks: "Het is hier moeilijker om die te krijgen." En dat apparaat dan, in de hoek? "Dat is van die oploskoffie." Ze trekt er een vies gezicht bij. Marjon gaat achter haar computer zitten en legt het een en ander uit. Dat de inloop van studenten bij het Kamerburo een stuk minder is sinds de website in de lucht is. Een project waar Dick hard aan getrokken heeft. Wie een kamer zoekt hoeft eigenlijk helemaal niet meer langs te komen, want wat je wilt weten staat erop. Welke kamers, waar, met de speci-

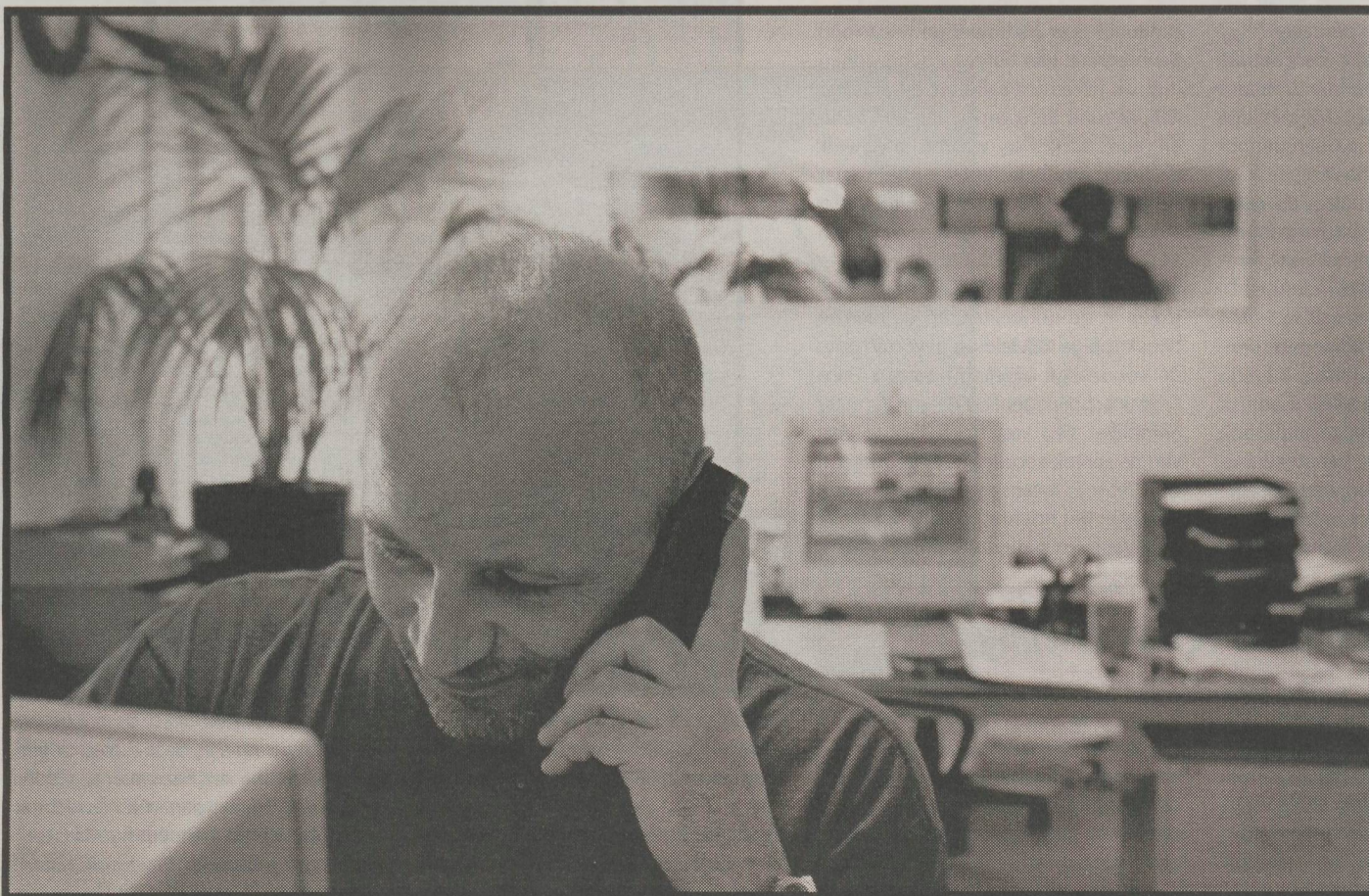
ficaties als de grootte en de voorzieningen. Er wordt gewerkt aan een kwaliteitskeurmerk, inclusief uitspraken over de brandveiligheid. Kortom, er is weinig wat niet vindbaar is via internet. En je kunt er allerlei cijfers uit destilleren. De drukste dag op de site was 28 mei van dit jaar. Toen plugden er 1033 bezoekers in. "Dick geilt op cijfers, maar dat mag je niet opschrijven", zegt Marjon zachtjes, alsof ze iets nieuws vertelt. Dick komt erbij zitten en zoekt de kamerzoekers per opleiding op. "Kijk, economie loopt terug", zegt hij. Maar waarvoor wil hij dat weten? "Ik vind dat leuk. Misschien

heeft het voorspellende waarde. In september ga ik kijken of er verband is tussen de aantallen kamerzoekers en de werkelijke instroom. Dat is toch weer een extra gegeven." En met een brede grijns: "Wie weet kan iemand daar wat mee."

Het grotere internetverkeer leidt tot een verschuiving van de werkzaamheden. Voor probleemgevallen (huurder-verhuurder conflicten, dreigende uitzettingen, gehandicapte studenten) zal er straks meer tijd zijn, hopen ze, als bijna alles via het net loopt. Toch blijft de balie een vitaal onderdeel van het Kamerburo, al was het maar omdat veel studenten liever met levende mensen en papieren briefjes werken, dan met een computerscherm. Dat merkt Gerald Bouwels ook, en hij vindt dat niet altijd leuk. Zo verkeerde hij in de veronderstelling het leven van de gemiddelde kamerzoeker een stuk makkelijker te hebben gemaakt door een lijst op de site te plaatsen van *Frequently Asked Questions*. Die begint met de vraag: wat kost de inschrijving bij het Kamerburo? Gerald: "En dan komen ze hier bij de balie en vragen: wat kost het om... GEK word je d'r van. Ze lezen niet. Ze lezen niks!" Gerald, zo weet de rest van het Kamerburo (en hijzelf ook), houdt wel van een beetje overdrijving. Zijn collega's hóren het al niet eens meer als hij zijn ongenoegen uit over minder snuggere types aan de balie: "Dat heeft dan VWO, gymnasium, gaat geneeskunde doen en staat straks aan mijn bed! Dank je lekker." Hij kan er zelf om lachen, dat wel. Een haat-liefde verhouding met de student? Nee, dat is teveel gezegd. Gerald wil van alles doen voor de klanten van het Kamerburo, maar dan moeten die wel een beetje mééwerken.

Dick en Gerald

Er ontspint zich een discussie. Dat is hier niet ongewoon. Gerald en Dick liggen nog al eens in de clinch met elkaar. Dick, de baas, is een wat rusteloze man die altijd iets nieuws wil en alles wil uitproberen. Hoe een en ander praktisch uitpakt, dat ziet hij later wel. Gerald is uiterst consciëntieus, wil wát hij doet gewoon goed doen, en dan niet gestoord worden door allerhande nieuwlicherij. En het eerste waar hij aan denkt, zijn juist de praktische consequenties. Neem het raam in de muur tussen de balieruimte en het kantoorgedeelte. Dick: "Ik wilde dat erin hebben, vooral om van hieruit naar voren te kunnen kijken. Het punt is, de balie gaat om één uur open, maar binnenkort gaan we de

Gerald Bouwels van het Kamerburo. Op de achtergrond het raam des aanstoots

ruimte van tien tot één ook openstellen. Dan kunnen studenten zelfstandig dingen opzoeken, van de computers en internet gebruik maken en zo."

Gerald: "Prima, maar dan staan ze daar en zien ze door dat ruitje zo'n hampeleman... (O sorry, da's Limburgs voor luiwammes) zitten en dan willen ze geholpen worden."

Dick kijkt leep: "Als zo iemand slim is, belt die je op."

Gerald grinnikt: "Maar ze zijn niet slim, zeker studenten niet!"

Dick: "Je moet dingen uitproberen, dus ook onbemande opening."

Gerald: "Sommige dingen *hoef* je niet uit te proberen. Zodra ze je zien hebben ze één vraag, de volgende pipo ziet dat, heeft er ook een, en voor je het weet heb je verruimde openingstijden en kunnen we ons andere werk niet meer doen. Ik voel me opgefokt als ze me hier zien zitten."

Dick: "Ik wilde dat ruitje ook om te kijken of niet iemand een muis jat of zo."

Gerald: "Ik wou het dus dicht hebben."

Dick: "Nu komt er luxaflex."

Een overwinning voor Gerald? Nee, zegt deze, zo voelt het niet. Eerder een compromis.

De balie gaat open. Er staat al een student, maar Marjon, die net een broodje gerookte zalm heeft genuttigd, "moet even die lucht wegspoelen, zo kan ik niemand te woord staan". Gerald is de beroerdste niet ("ik ga wel") en loopt naar voren. Uit de balieruimte klinkt een luid en ietwat bars: "ZEG T MAAR." Marjon schiet in de lach en maakt een boksgebaar: "En dan PAF! We moeten nog eens een cartoon laten maken van Gerald die uithaalt naar een student. Spartelend op de grond piept die dan: "Maar ik wilde alleen maar een vraag stellen!"

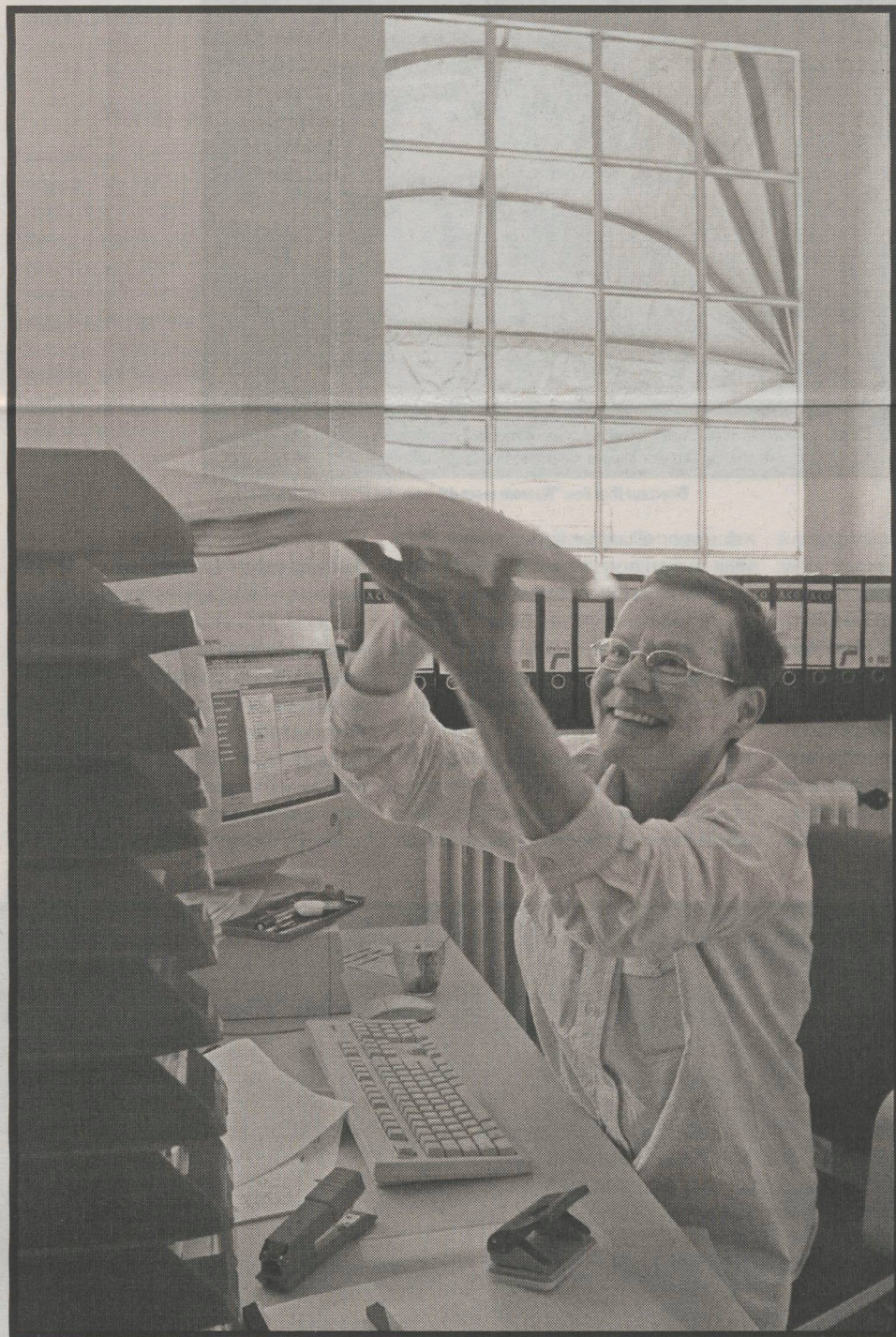
Elly de Zeeuw, de directiesecretaresse van het SSC, loopt binnen. "Wanneer komt jullie nieuwe meubilair? Het loopbaancentrum heeft een bureau nodig en een paar kasten, en ik dacht, als jullie dat nu over hebben..." Dick: "Geen idee hoe lang het duurt, het ligt bij Gispen." Elly keert onverrichter zake terug, maar in haar kielzog ontstaat er een discussie over het nieuwe ergonomische meubilair. Peter Verberne vindt het maar niets: "Ik ben best een gewillig menneke, maar mijn stoel is best." Peter maakt overigens geen deel uit van het Kamerburo. Hij is systeembeheerder en deelt de ruimte met het nogal levendige groepje van Dick Veul. Zijn collega Marlies Haenen, webmaster, zit er ook. Niet lang meer overigens, want de levendigheid wordt haar te veel. Enige concentratie is bij haar werk (ze ontwerpt de virtuele balie van het SSC) niet onnodig, en al dat gekakel, hoe gezellig ook, maakt haar horendol. Gelukkig is in een gangetje om de hoek nog een kamertje vrij, daar zal ze zich één deze weken vestigen. Dat schept meteen weer ruimte voor Gerald, wiens niet geringe onvrede over de verhuizing naar de Nieuwenhof mede wordt gevoed door de omstandigheid dat hij niet eens een eigen bureau heeft. En zo kan het gebeuren dat de verslaggever op een morgen in de hal van het gebouw staat en daar twee zwetende zeulende mannen met een grote tafel aantreft: Gerald Bouwels en Dick Veul. Eensgezind en in grote harmonie manoeuvreren ze het gevaarte de trap op. Gerald: "Wil jij onder lopen of zal ik het doen?" Hij blijft onder. Dick, al halverwege de trap: "Deze tafel is voor Gerald. En je ziet het hè, hoe goed wij tweetjes kunnen samenwerken!"

Enge man voor het raam

Vijf minuten later meldt Floor van Boheemen zich bij de portier. Ze is van het Informatiecentrum voor studie en loopbaan (ISL) en bemant vandaag het documentatiecentrum aan de achterkant van het gebouw. Op de begane grond, met uitzicht op de parkeerplaats en de fiet-

Floor van Boheemen, links onder, achter de ruiten van het informatiecentrum voor studie en loopbaan

senstalling. En op nog meer fraais. Floor tegen de portier: "Kunt u misschien de politie bellen? Er staat een man vlak voor ons raam zich af te trekken. En dat is niet de eerste keer."

Het ISL, een week eerder. Rijen en nog eens rijen documentatiemateriaal staan in een paar klaslokaalachtige ruimtes. Plus computers met mooie zoekprogramma's. Alles, nou ja, bijna alles, is hier te vinden. Informatie over andere universiteiten en hogescholen, in binnen- en buitenland, over fondsen die financieel kunnen bijspringen, en over de

arbeidsmarkt. Tot in Australië en Nieuw-Zeeland toe, die zijn de laatste tijd erg populair, zegt Floor. Studenten die hun eigen studie niet meer zien zitten, of die iets aanvullends willen doen, een stage of informatie over banen zoeken, kunnen hier terecht. En medewerkers trouwens ook, voor documentatie wel te verstaan. Voor gesprekken moeten ze zich elders vervoegen. Want de integratie van het ISL en het loopbaanadviescentrum LAC met het bureau mobiliteit (BUMO, voor de medewerkers) stakte bij de fysieke eenwording: medewerkers wilden niet met consultants komen

praten over nieuwe beroepsperspectieven als een deur verder hun studenten in een mapje staan te bladeren. BUMO valt nu wel onder het SSC, maar huist aan de Looiersgracht. De verhuizing van ISL en LAC naar de Zwingelput heeft de toeloop geen goed gedaan, meldt Floor. Eerst zaten ze aan de Bouillonstraat, in 'de pandjes', in een soort etalage aan de straatkant. Tegenwoordig kunnen veel studenten de weg naar het ISL niet meer vinden. "Dit is een rotgebouw, een doolhof. En er hangt bij de ingang nog steeds geen bordje dat naar ons verwijst."

Wat er wel is, is een nieuw apparaat. Het staat op de gang en het piept. Onafgebroken. "Maar als het werkt vind je er informatie op over allerlei werkgevers. Het is opgezet door een studentenbedrijfje, deze dingen staan nu bij alle universiteiten."

Een grote man met een overhemd waarop *Yourfuture.tv* is gedrukt, loopt binnen. "U bent Floor? Mooi. Nou, het klinkt gek, maar er was niets aan de hand." Hij is de monteur van het bedrijf, *Yourfuture.tv*, en doorkruist de entreevolgde het halve land. Met behulp van een mobieltje en Beethovens *Für Elise* als beltoon. De man oogt en praat dan ook meer als een intellectueel dan als een monteur. Nu de piep weg is wil hij maar al te graag uitleggen hoe het ding werkt. Als tenminste *Für Elise* niet opspeelt, want dat gebeurt om de paar minuten. Hij drukt geroutineerd op het scherm en activeert zo allerhande sprekende hoofden. Niet alleen hoge omes, ook personeelsfunctionarissen en trainees vertellen over hun ervaringen. Je kunt zelfs solliciteren, via een toetsenbord dat op het scherm verschijnt. Reuze leuk, maar pas echt handig als het bestand goed gevuld is. Nu is slechts een twintigtal werkgevers vertegenwoordigd. Het ding kost het loopbaancentrum overigens helemaal niets, ze hebben zelfs een filmpje mogen maken, ter introductie. De monteur drukt intussen lustig verder en belandt bij Rijkman Groenink van de ABN/AMRO. Dat brengt hem tot een overpeinzing: "Vindt u dat niet vreemd, dat die ouders hun kind Rijkman hebben genoemd, en dat die dan uiteindelijk bij zo'n bank terecht komt?"

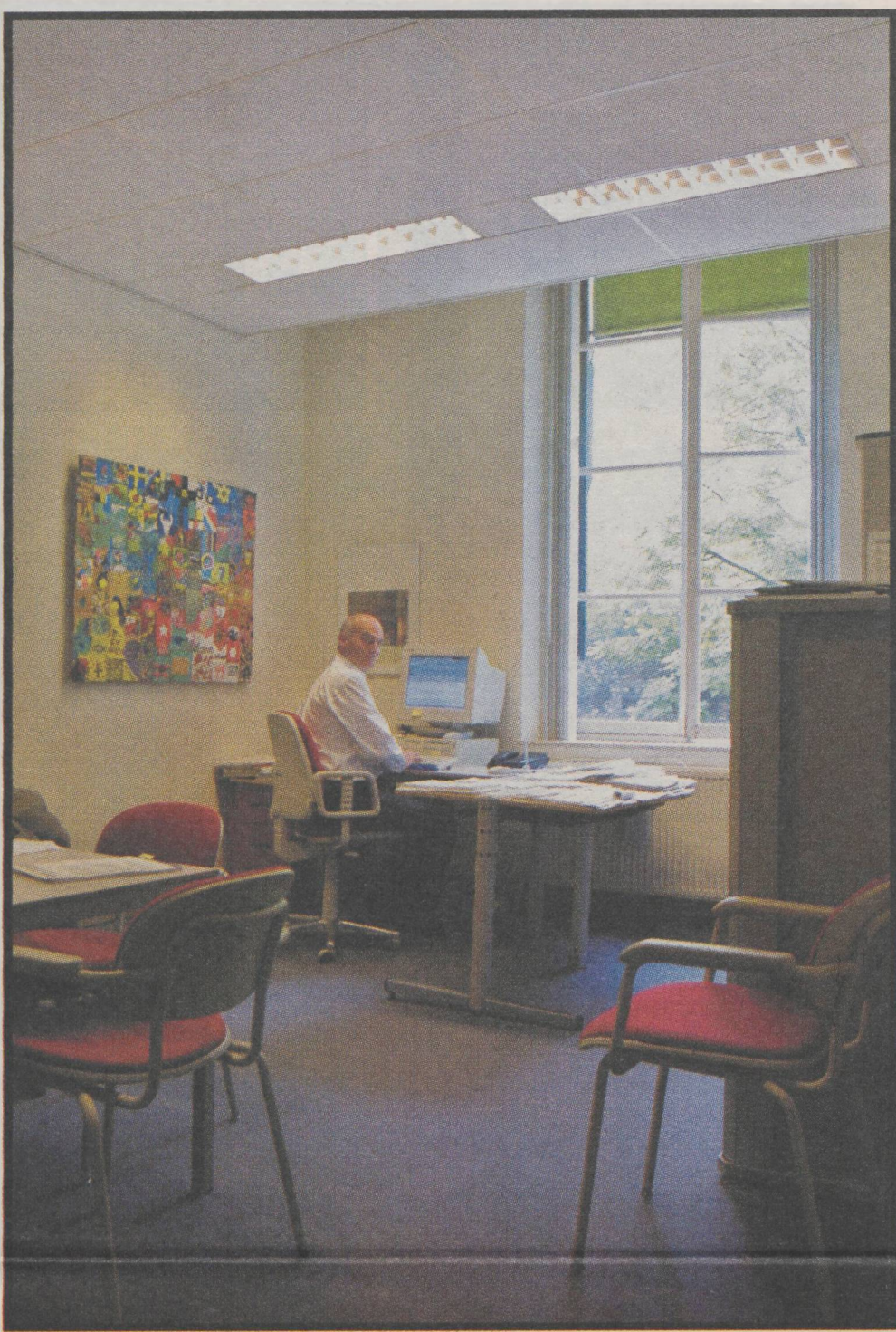
Een week later, Floor staat om een uur of elf in het documentatiecentrum. Is de politie nog geweest, voor die eenzame rukker? Nee, ze hebben niets van zich laten horen, zegt ze. Waarom ze zelf niet op hem af is gestapt? "Ja nou, dat vind ik toch een beetje griezelig. We hebben wel op de ruit geklopt, maar je weet maar nooit wat-ie doet als je naar hem toegaat. Hij was er vorige week ook al. Tuurlijk, die man is gestoord. Hij keek er ook zo raar bij toen hij bezig was. Haha, ik weet niet of mannen dat altijd doen, maar toch. Nou ja, we zien wel. Hij is nu verdwenen, gelukkig."

Vaeshartelen met de baas

De studenten en het ISL mogen elkaar moeilijk kunnen vinden, de contacten met andere groepen binnen de dienst

zijn ook niet al te intens. Maar dat gaat veranderen. Er zijn afspraken gemaakt met de studentendecanen en de psychologen. Om te praten, wat doen jullie, wat doen wij. Bij alledrie de instanties komen immers studenten die weer op de rails moeten worden geholpen, en dan is het handig als je weet wat ze een deur verder uitspoken. Dat geldt voor meer clubjes binnen de dienst. En dus heeft het hele studentenservicecentrum op een mooie dag in mei 'gevaeshartelt'. Zo noemt SSC-directeur Nick Bos het. Een bezinningsdag, in kasteel Vaeshartelt, afwezigheid werd niet op prijs gesteld. Want het SSC is, zoals eenieder kan constateren die het universitaire telefoonboekje erbij neemt, een heterogeen gezelschap. En dat is vriendelijk gezegd, want anderen hebben het botweg over een bij elkaar geraapt zootje van vele losstaande winkeltjes. Die jarenlang alle kans hebben gekregen om zich op zichzelf terug te trekken, vanwege de vele wisselingen in de leiding. "Ik werk hier nu veertien, vijftien jaar, en ik heb een stuk of negen hoofden meegemaakt", zegt Hans Smit van bureau inschrijvingen. Studentendecan Juliette Creemers bevestigt dat, al telt zij er 'slechts' acht. Die winkeltjescultuur is versterkt doordat er in de loop der tijd steeds weer nieuwe afdelinkjes aan de dienst werden toegevoegd, en natuurlijk ook door de huisvesting. Geen enkele dienst is altijd zo versnipperd geweest als studentenzaken.

Toen de modernisering dienstverlening (Modi) losbarstte had het vers aangetreden hoofd, Nick Bos, dan ook een ogenschijnlijk eenvoudig maar in werkelijkheid uiterst gecompliceerd program in zijn binnenzak: de dienst bij elkaar houden, en vervolgens daadwerkelijk integreren. Het eerste is gelukt: de poging om de studentenadministratie annex bureau inschrijvingen los te weken en onder te brengen in het nieuwe administratieve servicecentrum, is succesvol afgeslagen. Het tweede, de integratie, is een lopend proces. Steeds meer onderdelen van het studentenservicecentrum, zoals de dienst sinds de Modi heet, worden ondergebracht in de Nieuwenhof. Kamerburo en Wetenschapswinkel hebben moeten verhuizen. Alleen de studentenkiesraad Tafelstraat 13 en de BUMO blijven om begrijpelijke redenen buiten de deur, en verder heeft het bureau Studium Generale zich tot nu toe afzijdig weten te houden. Hoofd SG Jacques Reiners voelt er hoe genaamd niets voor om zijn groep in het grote geheel onder te brengen. Tot nu toe was er geen plaats en hoefde het dus niet, maar hij ziet met angst en beven de uiteindelijke massale verhuizing naar het Bonnefantenklooster tegemoet. "Als dat gebeurt pikken ze meteen je secretariaat in, dat is bij de Wetenschapswinkel ook gebeurd." En inderdaad, de Wetenschapswinkel is er niet blij mee dat ze hun eigen vaste kracht moeten missen en daarvoor in de plaats een der leden van het centrale secretariaat krijgen toegewezen. "Die heeft geen binding met onze club en weet nauwelijks wat er omgaat, met als netto effect dat je nóg veel zelf moet doen", luidt daar de klacht. Maar Nick Bos gaat uit van een andere rationaliteit: de secretariaten van al die kleine groepjes zijn veel te kwetsbaar. Een keer iemand een tijdje ziek en alles ligt op zijn gat, en bovendien is een gezamenlijk secretariaat goedkoper. "Want toen ik aantrad kreeg ik al te horen dat de begroting van 1999 tegelijkertijd die van 2000 en van 2001 was", zegt hij. Bijna belangrijker nog dan de fysieke integratie in één gebouw is de functionele integratie van onderdelen van de dienst tot nieuwe eenheden. IBB), de fusie van informatiebalie en het bureau inschrijvingen, draait al geruime tijd, en sinds kort is het bureau buitenlandse diploma-houders daar aan toegevoegd. Daarmee is de filosofie van de front- en de backoffice, het nauw verknopen van

Directeur Nick Bos: "Waarom moet dat erop, dat ik zo'n grote kamer heb?"

publieksfuncties en de administratieve taken, gerealiseerd. Maar Bos wil meer, hij wil ook een virtuele balie via internet, die straks 24 uur per dag bereikbaar zal zijn en dus ook te gebruiken door studenten in verre buitenlanden. Wat de directeur echter vooral wil, is een andere mentaliteit onder de medewerkers. Het verkokerde winkeltjesdenken de deur uit, en in plaats daarvan een dienst waarvan elk onderdeel beseft dat het deel is van een geheel, dat men

dus voor elkaar verantwoordelijk is en dat men die verantwoordelijkheid dan ook moet nemen. Zover is het nog niet, weet hij, en in sombere buien vraagt hij zich wel eens af of het ooit zover zal komen. Misschien dat er nog veel vaker gevaeshartelt zal moeten worden.

Somber

Toch, wie zal het zeggen, is de baas wellicht wat al te somber. Het merkwaar-

dige is namelijk dat het idee voor de 'toekomstgerichte bezinningsdag' op dat majesteitlijke kasteel voor een belangrijk deel juist uit de dienst zelf kwam. Eind vorig jaar waren veel SSC-medewerkers het zat: al die verhuizingen van vleugel naar vleugel en van kamer naar kamer, veel zieken, extra werk en steeds weer nieuw gedoe, en allerlei collega's op de gang van wie je bij god niet wist wat die daar eigenlijk uitvoerden. Er werd gemopperd en gekankerd. Bos was

daar niet gelukkig mee, organiseerde een groep met mensen uit verschillende clubjes, ging er zelf ook bij zitten maar liet het voorzitterschap over aan studentepsycholoog Heiny Eilkes. In maandelijkse sessies bedacht deze groep manieren om al dat losse zand eens nader met elkaar kennis te laten maken. Een bezinningsdag kwam bovenaan de lijst. Bos steunde dat idee van harte, maar toonde zich 's morgens bij de openingsessie op Vaeshartelt nogal nerveus, zo viel een paar medewerkers op. Waarschijnlijk uit angst dat er de hele dag gekankerd en gemopperd zou worden begon hij zijn openingstoespraak - kan het onhandiger? - met de mededeling dat er zoveel negativiteit in de dienst heerste en dat hij hoopte dat die de dag niet zou overheersen. "Daarmee zette hij precies de verkeerde toon", zegt een medewerker, "en het kostte even tijd om die weer om te buigen". Maar, en dat is natuurlijk weer het aardige: dat lukte. De directeur was inderdaad te zwartgallig geweest. Wie rondvraagt in de dienst hoort nauwelijks een dissidente klank over dit evenement, integendeel: Vaeshartelt was een succes, de sfeer was uitstekend, er zijn contacten gelegd tussen verschillende dienstonderdelen, er zijn afspraken gemaakt, en men is bereid om te onderzoeken waar mogelijkheden tot samenwerking liggen. Hoe kon de directeur zich dan zo vergissen? Misschien doordat hij, zoals verschillende medewerkers het uitdrukken, geen echte personeelsmanager is; eerder iemand die zich met beleid en strategie bezighoudt dan met de mensen. Die houding schept wellicht meer afstand dan nodig is. "We zien hem hier zelden", klinkt het her en der. Daar staan natuurlijk dingen tegenover. Bijvoorbeeld dat deze directeur, een gepromoveerd historicus, wel een strategie heeft, en dat kan niet van al zijn voorgangers gezegd worden. En dat hij in een tijdsgewricht leeft (Modi, invoering van de bachelor-masterstructuur) waarin de contacten met 'de berg', het bestuursgebouw aan de Minderbroedersberg, van levensbelang zijn. En niet alleen met de UM-bestuurders, ook met die van de nieuwe partner in Diepenbeek, en met de gemeente. Bos: "Ik werk heel beleidsmatig, we zitten bij alle voorbereidende gesprekken. Neem de gemeente; zo'n nota 'Student en Stad', daar heb ik een groot aandeel in gehad. Ik zit bij de wethouders aan tafel, kan daar voor studenten dingen voor elkaar krijgen. Ook via een-tweetjes met Martin Smit trouwens, de voorzitter van de Maastrichtse

Hoofd Wetenschapswinkel Maurice Evers schrijft columns in Observant en hangt ze trots op het prikbord: "Dan hebben de collega's nog iets van me als ik er een keertje niet ben"

Stuc
de g
En E
pers
wee
baa:
het
de c
wa
zegt
ku
he
als
de
ook
wor
Lief:
terg

Stuc
een
ook
"Die
was
pos
cier
ten
bez
ze v
Met
febr
om
teru
gaa
Ze v
dan
stuc
heb
op
met
wijz
hoe
de s
telt
trol
tijd
plot
"In
een
blee
Wat
nee
schi
blo
tent
niet
de
krar
ma
stuc
kee
pro
terc
doe
Zo'n
dine
coll

De
cho
wor
na
ger
de
en l
zit
Lati
stuc
de
me
ber
bin
acc
Dat
Hei
tafe
pro
van
je v
ang
voc
vier
de
eer

StudentenRaad, een overlegorgaan met de gemeente."

En Bos houdt zich ook wel degelijk met personeelsbeleid bezig, zij het vooral weer op een strategisch niveau. Zo verbaasde hij zich bij zijn aantreden over het feit dat er zo weinig academici in de dienst rondliepen. Zeker op plaatsen waar die achtergrond nodig is, zoals, zegt hij, bij de studentendecanen. Die kunnen zich pas echt goed inleven in het bestaan van een universiteitsstudent als ze dat zelf geweest zijn. En hoe goed de niet-universitair geschoolde decanen ook functioneren, elke vacature die valt wordt nu gevuld met een academicus. Lieft ook nog met een juridische achtergrond.

Sterfgevallen

Studentendecan Anita Jacobs is er zo een. Per 1 januari in dienst, juriste, maar ook opgeleid als jeugdwerkzwaarder. "Die juridische achtergrond is nuttig, want veel van ons werk betreft rechtspositionele kwesties. Rond studiefinanciering, inschrijving enzovoorts. Studenten komen hier voor praktische dingen, bezwaarschriften bijvoorbeeld. Ook als ze willen stoppen en zich uitschrijven. Met name de eerstejaars die voor 1 februari moeten beslissen

om te voorkomen dat ze geld moeten terugbetalen, staan hier in de voorafgaande periode massaal op de stoep."

Ze vindt het werk leuk, en afwisselender dan ze dacht. Beslissingen nemen over studenten die door ziekte vertraging hebben opgelopen en nu een beroep op het afstudeerfonds doen, overleg met facultaire studieadviseurs, doorverwijzen naar de loopbaanadviseurs om de hoek of bij psychische problematiek naar de studentepsycholoog (sinds Vaeshartelt zijn de banden structureel aangebroken), beleidsadviezen schrijven. Van tijd tot tijd zijn er calamiteiten, zoals plotselinge sterfgevallen.

"In februari stierf een student binnen een dag aan hersenvliesontsteking. Toen bleek dat er geen goed protocol was. Wat doet de faculteit, wat doen wij, wie neemt contact op met de familie, wie schrijft een brief naar de ouders, de bloemen bij de begrafenis, de advertentie, dat soort dingen. Dat liep toen niet soepel. De buitenwacht heeft er niets van gemerkt hoor, hooguit stond de advertentie een dag te laat in de krant. Nou, en toen werd afgelopen maandag dat meisje doodgereden, ze studeerde psychologie, vreselijk. Deze keer ging het hier gelukkig goed, het protocol hadden we inmiddels verbeterd. Contact opnemen met de familie doet de faculteit, die staan er dichterbij. Zo'n brief naar de ouders, met zakelijke dingen als de eventuele teruggaaf van collegegeld, schrijven wij."

Stress door studieadvies

De klop op de deur van studentepsycholoog Alex Buiks wordt niet beantwoord. Of toch? Door de ligging, vlak naast de portiersloge, is er wel heel veel geroezemoes in de gang. Dan maar even de deur geopend. Alex is al opgestaan en kijkt uiterst verstoord. Tegenover hem zit een student. Ai ai, sorry.

Later zegt hij: "Deze plek is niet ideaal, studenten kunnen ook niet anoniem op de gang wachten. En er lopen vaker mensen binnen. Die zoeken iets en proberen het hier." (Even later, inderdaad, bingo, een jongen met een zwaar Duits accent: "Iz zizz zie admission offize?")

Dat is pijnlijk, want Buiks en zijn collega Heiny Eilkes krijgen studenten aan hun tafel die het moeilijk hebben. Relatieproblemen of moeite met het losmaken van thuis, slaapproblemen, niet lekker in je vel zitten, maar ook erger: depressie, angsten. Hij trekt er per persoon een uur voor uit en ziet ze meestal een keer of vier. Zwaardere gevallen verwijst hij naar de Riagg, "wij zijn eigenlijk een soort eerstelijns opvang".

Er blijken golfbewegingen in de klandizie te zitten. Tegen het einde van het studiejaar loopt de wachttijd op van vier naar zes weken ("Eigenlijk onaanvaardbaar lang, dat is geen service, zeker niet als iemand al op de leuning van de brug staat"). Wanneer bij economie het bindend studieadvies actueel wordt, krijgt Alex de stressklachten op zijn spreekuur. In en na de introductieperiode zijn er ook altijd wel eerstejaars die tussen de wielen raken. "Niet dat hier excessen bij de ontgroening voorkomen, althans niet voorzover wij weten, want anders stapten we er wel op af. Nee, gewoon mensen die er niet tegen kunnen wat daar gebeurt. De verenigingen moeten tegenwoordig trouwens draaiboeken van hun programma aan een speciale commissie voorleggen. Dat systeem draait nu een jaar. Heiny zit daar ook in, die bekijkt of het psychologisch aanvaardbaar is."

Zijn er faculteiten, studiejaars, die meer klachten opleveren? "Nee, het is gelijk verdeeld, ook over de buitenlandse. Maar soms zie je wel een tendens. Vooral onder jongens neemt het drankmisbruik toe, daar speelt normvervaging, met alle problemen van dien: met het dagritme, met de concentratie, in de relatie met ouders of vriendinnetjes. Ze voelen zich niet fit meer, de studie komt steeds verder weg te liggen. Dat vind ik wel zorgelijk."

Birgits skip-uurtje

Problemen met fitheid, daar kunnen ze binnen het SSC in eigen huis wat aan doen. Daar is UM-sport voor, met een kleine centrale staf en een hele hoop instructeurs. Toch zit de leiding, Birgit Hendrickx en Han van Zeijl, niet de hele dag achter het bureau. Integendeel, ze bewegen drifig mee. Birgit vindt dat het leukste: zelf les geven, en beleid maken zodat je je eigen ideeën kwijt kunt en ze ook kunt uitvoeren. Han beveelt zijn tennisslessen aan voor een bezoekje, maar Birgits skip-uurtje is natuurlijk ook leuk, want daar komen allemaal meisjes. Juist.

12.15 uur, sporthal Randwijck, het kantoor naast de ingang. Birgit doet haar lenzen in, "want straks wil ik de gezichten goed kunnen zien, of het niet te zwaar is wat ik ze laat doen". Skippen is iets tussen aerobics en conditietraining in. Ze zoekt muziek uit, cd-tjes, maar "shit, waar is die ene toch? Die is al weken weg". Ze heeft zich al omgekleed, een donkergroen UM-sport T-shirtje en een strakke gymbroek. Geen glimmend

sexy aerobicspakje dus. Ze trekt een wenkbrauw op; nou nou, dat ik daar naar vraag! "Nee, heb ik wel, maar dit is veel lekkerder, neemt het zweet beter op."

Dan volgt de technische uitrusting: een ceintuur rond het middel met de zender, een microfoon aan het hoofd.

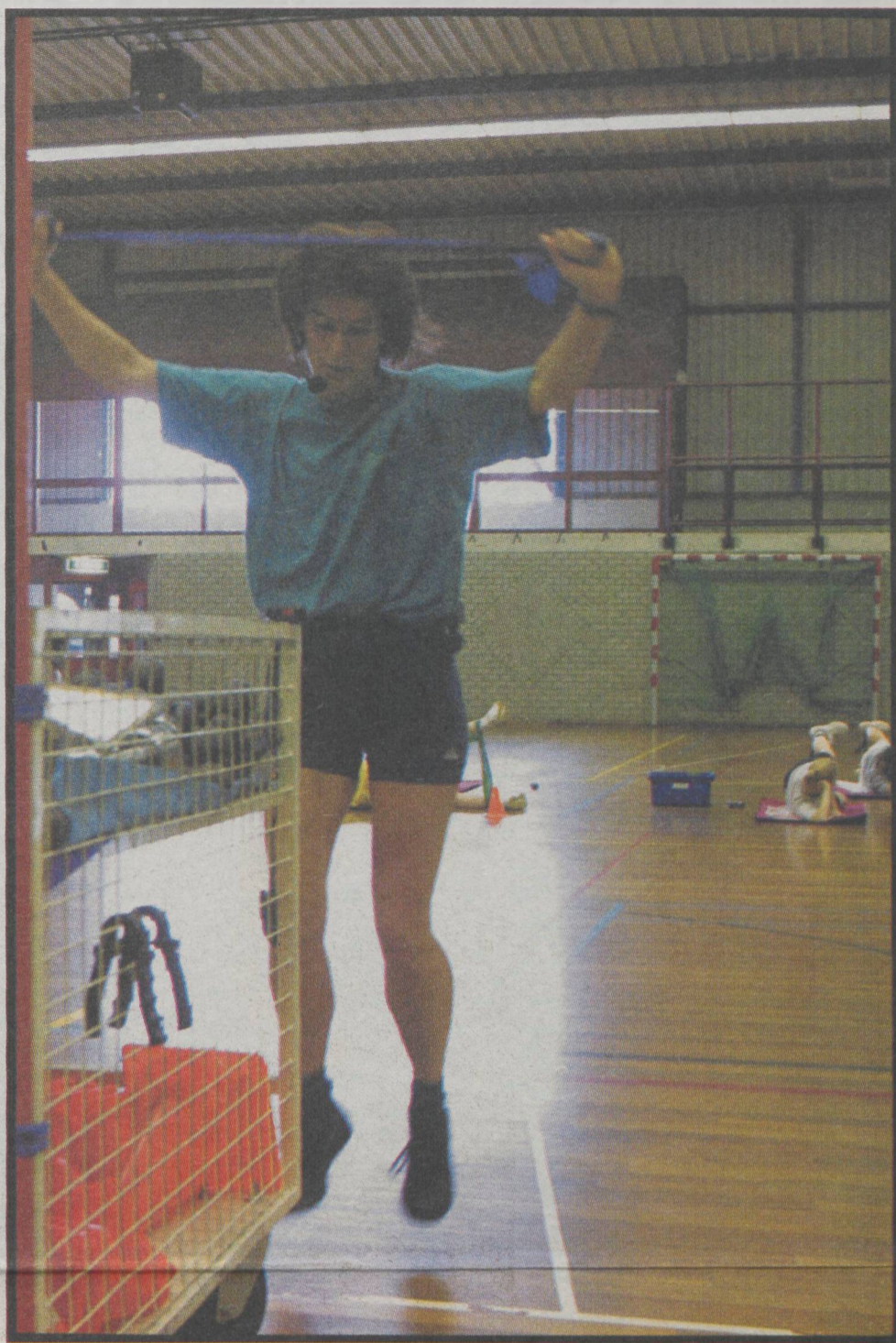
12.30 uur. Birgit bedient een soort mengpaneel voorin de zaal, "je bent hier een halve discjockey", rijdt een karretje met enorme matten naar binnen en trekt dat

energiek huppelend naar het midden. Een paar meisjes aan de kant "mogen alvast gaan inlopen".

12.36 De groep stelt zich in de breedte op, Birgit gaat er vóór staan en ramt er in een hels tempo een serie nog helse oefeningen doorheen. Ze loeit boven de muziek uit, ik hoor flarden halve Engelse bevelen over "lage biceps, twee breed twee smal, check, boksen, flies" (spreek uit: flais), de gezichten in de zaal lopen rood aan maar Birgit springt

drifig heen en weer en op en neer, ze lijkt zelfs meer in de lucht dan op de grond te vertoeven terwijl bij de meiden in de zaal het omgekeerde het geval is, "acht keer flies, niet naar achteren hangen, blijf de spanning op je buik houden!" Allemachtig, dit is werken.

12.45 uur. Pffff, de muziek gaat iets zachter, tijd om te rekken en los te gooien, eventjes wat rustiger oefeningen. Maar niet voor lang. De actie verplaatst zich naar het midden van de zaal, waar met

Vaker in de lucht dan op de grond, Birgit Hendrickx van UM-sport

Hennie Knapen van Studium Generale tijdens de voorbereidingen van het jubileumfestival (fotoarchief Studium Generale)

Directiesecretaresse Elly de Zeeuw: "Ik ben een rusteloos type." Het hondje op de foto zegt: "Without stress, my life would be empty"

matten en pionnen en rubberen banden alle denkbare spieren worden getraind. Birgit doet alles zelf mee ("anders vind ik er niets aan") en wervelt door de zaal. De (ietwat corpulente) fotograaf doet verwoede pogingen haar voor de lens te krijgen en constateert verbijsterd dat er van hijgen noch transpireren sprake is: "Dat kan toch niet?"

13.45 uur. Terug in het kantoor. Collega Ruud komt binnen. Of hij weet waar die ene cd ligt? Nee, maar hij weet wel dat die al drie weken kwijt is. Het gesprek springt van de hak op de tak, over gast-docenten die kielekiele op tijd komen (Birgit: "Daar houd ik niet van, de organisatie moet strak zitten"), over achten-vijftig steps die in het kantoor moeten worden opgeslagen, over een OC&W-toernooi waaraan ze meedoen, en ja, over het groene UM-sport T-shirt en het ontbrekende strakke aerobicpakje.

"Ik wil niet werken in dat T-shirt, want naderhand, bij het nakeutelen in de hal, is dat helemaal bezweet en dat vind ik niet representatief", zegt Ruud in volle ernst.

Birgit kijkt verbaasd: "Wat een onzin, mag je niet zweten dan?" Lachend tegen mij: "Hij heeft zo'n strak polyester ding aan." Even later, Birgit: "God, waar is die cd toch? Moeten we ze nu ook al op gaan bergen?"

Ruud: "Tja, er zitten ook steeds meer krassen op. Daardoor verspringen ze. Ik maak ze altijd schoon met een beetje spuug en mijn shirt."

Birgit: "Ja ja, en dan achter langs de billen natuurlijk."

Voor ze terugfietst naar de stad haalt ze nog één keer alles overhoop, stopt haar hoofd achter en ongeveer in de computer, maar nee, de cd blijft weg.

Alumni op z'n Maastrichts

Het SSC mag dan in naam een servicecentrum voor studenten zijn, menige afdeling werkt slechts ten dele voor of met studenten. UM-sport zit al op de rand, want ook medewerkers zijn daar van harte welkom. Ine Kuppen, belast met het alumnibeleid, is die rand al lang over. Dat verhindert haar niet om vanuit het SSC steeds nauwere banden aan te knopen met de afgestudeerden. Die kunnen immers wat terug doen voor hun alma mater: ervaringen delen, stageplaatsen regelen, als gastdocent optreden, noem maar op. Contact is makkelijk tegenwoordig, want sinds een maandje of wat is het AlumniNet in de lucht, gericht op "een dynamische communicatie" tussen alumnus en universiteit. Waarvan akte.

En dan is er HOVO, hoger onderwijs voor ouderen, dat een uiterst ruime definitie van studenten hanteert. Vijftig plus, daar ligt ongeveer de ondergrens. Peggy Rompen, voormalig student cultuurwetenschappen en coördinator van de afdeling: "Laatst belde iemand die vroeg of hij mee mocht doen, hoewel hij pas 48 was. Maar ik zie er wel ouder uit hoor, zei hij erbij. Nou ja, zo streng zijn we niet, en omdat de cursussen overdag plaatsvinden selecteert het zichzelf wel uit. De jongere mensen werken dan veelal." Haar winkeltje loopt intussen als een

trein. Vierhonderd ouderen komen per jaar af op cursussen over Limburgse rechtsgeschiedenis of voedsel en gezondheid. En gemakkelijk wordt het ze niet gemaakt, want HOVO in Maastricht is dus HOVO op z'n Maastrichts: actieve participatie is vereist, er zijn weinig colleges, de cursisten moeten 'meedoen in de groep'.

De Science Shop

En wat heeft de Wetenschapswinkel met studenten te maken? Al iets meer, want maatschappelijk relevant onderzoek voor instanties die niet over een groot budget beschikken, wordt via bemiddeling van de winkel uitbesteed aan studenten. Toch probeert de energieke baas van het spul, Maurice Evers, waar het maar kan nieuwe ideeetjes uit, ook al is de link met studenten soms wat geforceerd. Zo wierp hij vorig jaar nog een balletje op over een op te richten Science Shop, een soort educatieve speelgoedwinkel, gerund door studenten maar commercieel aangehaakt bij de UM-Holding. Collegevoorzitter Ditrich, op werkbezoek, vroeg sceptisch "maak me eens enthousiast", iets wat maar niet wilde lukken. Ook intern waren de medewerkers verdeeld over het plan, en sindsdien is er weinig meer van vernomen. Daar slaapt Evers geen nacht minder om, want hij bedenkt wel weer wat anders. Zijn grootste klus is echter het binnenhalen van aardig onderzoek waarmee studenten op een zinnige manier, en voor studiepunten, uit de voeten kunnen. Soms leidt dat tot hef-

tige publiciteit, zoals een serie onderzoeken rond de uitbreiding van vliegveld Beek, tegenwoordig Maastricht-Aachen Airport, bewees.

Deze middag staat een intakegesprek op het programma, met iemand uit het ziekenhuis. Hij komt namens een project dat gericht is op een betere aanpak van patiënten met 'hartfalen'. Hoofdvraag is: hoeveel patiënten zijn er eigenlijk in de regio, en komen die terecht waar ze wezen moeten? Dus bij de cardioloog als dat geboden is, bij de huisarts of verpleegkundige als het alleen maar om routinecontroles of simpele testen en instructies gaat, bij de poli voor de tussencategorie. Maurice en Marieke Lieshout voeren het gesprek, trachten de ingewikkelde omschrijvingen van de arts-onderzoeker te vertalen in hapklare onderzoeksvragen. Maar daar blijft het niet bij. De Wetenschapswinkeliers willen van alles er omheen weten, of de huisartsen zus of zo denken, wie uiteindelijk verantwoordelijk is voor een patiënt als er zich drie of vier instanties mee bemoeien, et cetera. Zo bouwt zich het beeld op van de problematiek, waarin straks een onderzoeksopzet moet worden geformuleerd. Marieke ziet intussen beren op de weg: "Om te weten te komen hoeveel van dit soort patiënten er zijn, moet je in de dossiers. Die kun je niet zomaar raadplegen, dat moet eerst langs de medisch-ethische commissie. Dat kan wel eens lang gaan duren." Maurice wordt op zijn mobiel gebeld, frum-melt er wat aan en legt hem terzijde.

Wanneer de zaak rond is en de eerste afspraken zijn gemaakt, pakt de bezoeker zijn tas en staat op. Maar hij is nog niet halverwege of hij zijgt alweer geschrokken neer. Maurice prikt een vinger in zijn richting: "Dat is een héle foute tas!" Volgt een bevlogen exposé over de zeer verkeerde rol van de farmaceutische industrie in de medische wetenschap. Op een hoekje van de tas prijkt immers de naam van een farmaceut. Als de klant na verloop van tijd wat beteuterd voor zich uitstaart, bindt Maurice in: "Ach, laat ook maar, dit is een beetje mijn stokpaardje."

Na afloop staan we op de gang na te praten. Marieke rommelt nog wat in de kamer van Maurice, schrikt van een raar geluid en roept: "Maurice, heb jij een trilfunctie?"

Studium Generale trilt

Het zijn de weken voor het jubileumfestival, en bij het bureau Studium Generale trilt nu van alles. En niet alleen de ruiten van het pand aan het Keizer Karelplein, die geteisterd worden door de beierende klokken van de Sint Servaas. Actievergadering van de medewerkers. SG doet' namelijk de universitaire feestweek. Op de agenda staan dertien punten, maar dat is gezichtsbedrog want elk item is onderverdeeld. Het zijn er zeker honderd. Van de afsluitende ceremonie op het Vrijthof, na het optreden van Rowwen Hèze (SG-benjamin Tom Mulder: "Wagner zou mooi zijn, en Leo Bassi in de toren van de Sint Jan") tot de plaatsing van afvalcontainers op het feestterrein aan de Tongersestraat. Jacques Reiners, SG-hoofd, meldt dat er een driedaags congres over interneteconomie is georganiseerd in het gebouw, juist in de feestweek. Dat is doorgegeven aan het college van bestuur. Jacques: "Karl heeft gezegd: alles eruit, ze zoeken maar wat anders. De afspraak was: geen andere activiteiten."

Rob van Duijn: "Hoeven we er niet meer achteraan?"

Jacques: "Nee, het is geregeld."

Verder gaat het, over artiesten die willen overnachten op het feestterrein en wie dat allemaal moeten weten (de beveiliging), over "tuttige dames" van *De Limburger* die kranten komen uitdelen ("zullen we dat maar annuleren?"), over de prijs die aan de studentmedewerkers betaald moet worden, en over de prijs

die het festival-T-shirt mag opbrengen. In anderhalf uur wordt de hele agenda er vaardig doorheen gejaast, eenieder weet weer wat hij moet doen, eenieder komt aan bod.

Na afloop van de feestweek rapporteert Jacques dat hij wel tweehonderd kilometer gelopen heeft over het terrein, dag in dag uit. De e-mails van bezoekers stromen intussen binnen, onveranderlijk enthousiast.

Bijbelen en borrelen

Het is woensdag 20 juni. De zoveel-maandelijkse SSC-borrel staat deze keer in het teken van het vijftientigjarige ambtenaarschap van studentendecaan Juliette Creemers. Decor is tegenwoordig het prachtige pand van de oecumenische studentenklesia, beter bekend als Tafelstraat 13. Het absolute buitenbeentje (de Heer heeft vreemde kostgangers) in het allegaartje dat studentenservicecentrum heet. Het is het domein van dominee Roel Bosch en pastoraal werker Lien Willems ("dat studentenservicecentrum heet, betenker klinkt wel interieurverzorgingsachtig, zeg maar: werkende"), die van katholieke komaf is. Vandaag, bij de dienstborrel, worden er geen zieltjes gewonnen. "Anders ook niet, daar zijn we helemaal niet voor", protesteren de twee de volgende dag. Waarvoor dan wel? Roel, die van volledigheid houdt, staat op om een beleidsplan te halen, Lien weet het zo ook wel: "Ik wil studenten stimuleren tot nadenken over het grotere verband, ik hoop dat ze zo betere, stevigere mensen worden, die oog hebben voor anderen die het wat minder goed hebben." Het beleidsplan lag kennelijk niet op zijn plaats want Roel komt met lege handen terug. Maar hij heeft wel een aanvulling: studenten leren hier andere manieren van kijken en denken. En de methoden zijn onorthodox, want de cursussen lopen van 'koken voor beginners' tot 'bijbelen' of 'intuïtief tekenen'.

Tijdens de borrel in de grote huiskamer, een dag eerder, is dat allemaal weg. Juliette wordt kort toegesproken door Nick Bos en krijgt een ballonvaart cadeau. De rest van de middag verloopt in geroezemoes. Controller Ed Beuker doet uit de doeken hoe hij een einde heeft gemaakt aan de dubbele huurbetaling voor dit pand. Nicks rechterhand Elly de Zeeuw zegt tegen Hennie Knapen van Studium Generale dat ze het nu toch echt rustiger aan gaat doen. Gisteren, in de Makro tijdens de boodschappen voor de borrel, viel ze bijkans flauw. Hennie bezweert haar dat dat geen goed teken is, Elly beamt dat. Zestig uur werken per week, het leuk vinden om ook op zaterdag achter je bureau te zitten omdat het dan eindelijk rustig is, vrienden die zeggen dat ze maar niet meer bellen omdat ze "werkt, leeft, slaapt en waarschijnlijk ook dood gaat op de universiteit"; dat valt niet lang vol te houden. "Aan de andere kant, ik moet wel een beetje actie in mijn leven hebben hoor, anders vind ik er weinig aan. Ik ben een rusteloos type." En een enthousiast type, kan daar veilig aan toegevoegd worden. Hennie vertelt dat ze bij Studium Generale bericht hebben ontvangen van een Gents impresariaat dat veel straatartiesten in zijn stal heeft, acts die ook op het jubileumfestival optreden. "Volgens die artiesten horen we bij de top vijf van Europese festivals. Serieus, dat zelden ze. Terwijl wij toch maar amateurs zijn. Goed hè?" Elly de Zeeuw springt bijna op van geestdrift: "Hartstikke goed! God wat leuk!" En naar opzij: "Zeg, dit schrijf je toch zeker wel allemaal op?"

Met dank aan medewerkers en directie van het studentenservicecentrum voor de ruimhartige wijze waarop zij hun burelen open hebben gesteld.

www.unileverbe.com

Clemens van Oostajen, (1969) Marketing & Sales, Lever Faberge

don't **be**
Clemens

Clemens is.... Clemens. Ook al werk ik vier jaar met hem, ik ken geen woord dat hem beter kan omschrijven. Marketeer uit Rotterdam. Senior brand manager Andrélon en Organics met een heel eigen kijk op zaken. Daarom ligt hij ook zo goed hier. Is enorm kritisch en neemt geen blad voor de mond. Dat is niet altijd handig, maar hij weet personen en zaken te scheiden. Stelt hoge eisen. Ook aan plezier in z'n werk. Voetbalt regelmatig op de gang. Goudvis op z'n bureau. Speelde op een personeelsfeest het dak eraf met z'n band Kiss the Kangaroo, maar houdt verder werk en privé uit elkaar. Geeft hem een rijk gevoel, zegt hij. Die verschillende werelden. En een open geest. Hem zoeken we niet. Hij werkt hier al.

Don't be Clemens. Be yourself.

Passion for achievement.

w.raaijmakers@psychology.unimaas.nl
Spreekuur: iedere dinsdag van 13.00-14.00 uur
, intekenen bij kr. 4.777A. Daarbuiten na telefonische afspraak tel. 3881880.

Klinische stage

Voor het onderzoek "het beloop en risicofactoren van gedragsstoornissen bij dementie" bestaat de mogelijkheid om vanaf juli werkervaring op te doen in de psychodiagnostiek van patiënten met dementie (afnemen cognitieve tests en verslaglegging). Het onderzoek vindt plaats bij dementiepatiënten van de Geheugenpoli van het AZM en de RIAGG Maastricht. Voor dit onderzoek zoeken wij enthousiaste studenten die voor minimaal 1 dag per week ervaring willen opdoen met psychodiagnostisch onderzoek van dementiepatiënten en hun verzorgers.

Ben je geïnteresseerd, neem dan voor nadere inlichtingen contact op met mw drs. P. Aalten of mw drs. M. de Vugt (tel. 043-3877428).

Gecombineerde klinische en onderzoekstage Met SPOED (vanaf september) worden twee stagiaires gevraagd voor een onderzoekstage in het kader van een lopend onderzoek naar dys-

lexie en SLI onder supervisie van dr. Jos Hendriksen, in samenwerking met de GGD in Maastricht. Een klinische stage in het jeugdvaldiatiecentrum Franciscusoord kan met de onderzoekstage gecombineerd worden. Info bij de stagecoördinator, tel 043-3881880.

RECHTS- GELEERDHEID

Voor kopij: Christel van den Maagdenberg, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

Actuele informatie van Bureau Onderwijs kun je raadplegen via Internet op: <http://www.rechten.unimaas.nl/burow/actuele.htm>

Zomerzet/Opsteltitels NR + FR
De zomerzet 2000/2001 en de herkansingsopsteltitels NR + FR zijn verkrijgbaar aan de onderwijsbalie.

Indeling blokttoetsen herkansing blok 3 voltijd- en deeltijdopleiding Nederlands recht,

Fiscaal recht en European Law School

Dinsdag 3 juli 2001 09.00-12.00 uur Sporthal de Geusselt

FR 3.3 Belastingtheorie
FR 4.3 Internationale loonbelasting en premieheffing
NR 2.3/ELS 2.3 Staats- en bestuursrecht (+ deeltijd)
NR 3.3 Strafrechtelijke procedures en mensenrechten

Dinsdag 3 juli 2001 13.30-16.30 uur Sporthal de Geusselt

FR 2.3 Strafrecht en fiscus
FR 4.3 Internationaal belastingrecht
NR 1.3 Onrechtmatig gedrag (+ deeltijd)

Woensdag 4 juli 2001 09.00-12.00 uur Sporthal de Geusselt

ELS 2.3 Common Law System
FR 3.3 Belastingrecht voor ondernemingen
NR 3.3 Verbintenissenrecht
FR 2.3 Inleiding in het belastingrecht

Herkansingstoets staats- en bestuursrecht (2.3) 3 juli 2001

Tijdens de herkansingstoets van staats- en bestuursrecht van 3 juli a.s. mag naast de toegestane (niet-geannoteerde) wettenbundels eveneens gebruik worden gemaakt van de jurisprudentie van staats- en bestuursrecht. In deze map mag niets bijgeschreven zijn.

Er wordt op gewezen dat naast de in deze map opgenomen jurisprudentie ook de in de voorgeschreven literatuur besproken jurisprudentie tot de toetsstof behoort.

Aanmelden voor onderwijs voor voltijd- en deeltijdstudenten

Om ingeroosterd te worden dienen betreffende studenten zich, als gebruikelijk, in te schrijven voor deze blokken.

Het inschrijven voor blok 1 van het academisch jaar 2001/2002 (met uitzondering van de deeltijd blokken jaar 6 en 7, het practicum Legal English, de Oefenrechtbank UM, het Arrondissement Nieuwenhof en de Advocatenpraktijk) dient plaats te vinden door gebruikmaking van de aanmeldingsmodule voor onderwijs die via het web beschikbaar is.

Aanmelden is mogelijk vanaf 2 juli 09.00 uur tot en met 12 augustus 24.00 uur. Een instructie over het gebruik van de aanmeldingsmodule voor onderwijs via het web is vanaf eind juni beschikbaar via de onderwijsbalie van Bureau Onderwijs. Om gebruik te kunnen maken van de aanmeldingsmodule voor onderwijs via het web dient een student in het bezit te zijn van een geldige (facultaire) inschrijving. Bij studenten die in studiejaar 2000/2001 enkel een facultaire inschrijving gehad hebben voor de propedeutische fase (studenten die in 2000/2001

voor het eerst van start zijn gegaan in de propedeutische fase), wordt ervan uitgegaan dat zij in het studiejaar 2001/2002 verder zullen gaan met (de doctoraalfase van de) opleiding Nederlands recht. Indien dit niet het geval is (student staakt of gaat verder met ELS of FR), dient de student dit z.s.m. kenbaar te maken bij Bureau Onderwijs. Dit kan via een mededeling bij de onderwijsbalie, een mededeling via de brievenbus van Bureau Onderwijs danwel via een mededeling via e-mail (onderwijsbaliefdr@facburfdr.unimaas.nl). Hierbij dient de student duidelijk zijn/haar naam, IDnummer en de eventueel te volgen opleiding in 2001/2002 aan te geven. Indien dit niet tijdig gebeurt, zal het tijdens het aanmelden via het web voor blok 1 2002/2002, alleen mogelijk zijn de blokken van Nederlands recht te kiezen en is de toegang voor aanmelding voor blokken Fiscaal recht en ELS geblokkeerd.

Bureau stages

Onze wekelijkse nieuwsbrief staat op internet: www.rechten.unimaas.nl/burstage

Het bureau beschikt over een groot aantal stageadressen.

Hieronder staat alleen het laatste aanbod en nieuws:

*Advocatenkantoor Maastricht (strafrecht) heeft stageplaats in de zomer.

*Advocatenkantoor Boels Zanders, met vestigingen in Maastricht, Roermond Sittard en Venlo heeft vanaf half juli weer stagemogelijkheden.

*Regionale Brandweer Zuid Limburg biedt een projectopdracht aan op bestuurlijk-juridisch en operationeel niveau. Voor student met bestuurlijke/metajuridische achtergrond.

*FNV Weert heeft stageplaats voor student arbeidsrecht en sociaal zekerheidsrecht.

*Bij de vakgroep Gezondheidsrecht is plaats voor een onderzoekstage: evaluatie wet BOPZ.

*Advocatenkantoor AKD Prinsen Van Wijmen te Brussel heeft stageplaats in juli en augustus: Europees recht, Mededingingsrecht, IPR. Stagevergoeding 182 euro, voor huisvesting is gezorgd, huur f 500,-.

*Nederlandse ambassade in Polen zoekt student-stagiaire: europees recht, milieurecht.

*Het facultaire Banenbureau "MeesterWerk" zoekt afstuderende juristen voor de advocatuur, zowel in Limburg als in de randstad.

UNIVERSITAIRE PERS MAASTRICHT

datawyse

boek- en grafische producties
uitgeverij universitaire pers maastricht

tel (043) 3545100 e-mail: info@datawyse.nl
fax (043) 3545109 www.promotiewijzer.nl

De Faculteit der Economische Wetenschappen en bedrijfskunde van de Universiteit Maastricht biedt een aantal postdoctorale opleidingen aan, waaronder een opleiding tot registeraccountant (PDOA)

De PDOA heeft een brede oriëntatie en is gericht op de integratie van theorie en praktijk. Er is expliciete aandacht voor het ontwikkelen van management competenties. Na afronding van de stage krijgt de afgestudeerde het recht de titel registeraccountant (RA) te voeren. De PDOA duurt nominaal 18 maanden in deeltijd. Toegelaten worden bedrijfseconomen en bedrijfskundigen. Andere doctorandi kunnen onder voorwaarden ook starten. De onderwijsbijeenkomsten worden gehouden aan de Universiteit Maastricht, op vrijdagen van 09.30 tot 16.30 uur. In het voorjaar is er een onderwijsluwe periode.

Registeraccountant (RA) worden in Maastricht

Voor de groep die in september 2001 van start gaat kunt u zich nu aanmelden. Afgestudeerd zijn of het hebben van een werkgever is niet noodzakelijk. De aanmeldingstermijn sluit op 30 juni a.s. Eventuele deficiënties (mits beperkt) kunnen tijdens de opleiding worden weggewerkt. Bel of mail voor meer informatie of het aanmeldingsformulier Sabine Galama: 043-3883780 (s.galama@berfin.unimaas.nl), of kom langs op kamer 2028, TS53.

TU/e technische universiteit eindhoven

Ga Je binnenkort afstuderen en aarzel Je nog tussen een baan en een studie?
Combineer beide in de nadoctorale ontwerpersopleiding

User-System

(het ontwerpen van gebruikersinterfaces voor ICT systemen)

Met een 2-jaarige aanstelling als AIO (ca. f 3200/maand) werk je aan verbreding van Je kennis én doe Je ervaring op in een industrieel ontwerpproject.

Wij zoeken (afstuderende en afgestudeerde) gedragswetenschappers, designers, natuurwetenschappers en ingenieurs die geïnteresseerd zijn in de gebruikersproblematiek van complexe ICT systemen. Wil je daadwerkelijk meewerken in het ontwerpproces om een optimale mens-systeem interactieve bewerkstelligen, neem dan nu contact op!

Tel.: (040) 247 52 30
e-mail: info.usi@lpo.tue.nl
<http://www.sai.tue.nl>

/stan ackermans Instituut,
centrum voor technologisch ontwerpen

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8-10
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 325 19 78

Friandises

Chocolatier
De vermaarde pralines van Maastricht
Wycker Brugstraat 55, Maastricht

WASMACHINE HUREN!
0800-0220202
Studenten huren hun wasmachine bij:
SPLASH LEASE
Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

RADIO MAASTRICHT
Studenten-nieuws
dinsdag en donderdag
19.00-19.30
107.5 FM ether 93.7 FM kabel

EADTU - European Association of Distance Teaching Universities
Wij hebben hulp nodig!

- wanneer : in juli en evt. augustus
- wat : het uitpluizen van websites van universiteiten in Europa
- waar : in Heerlen
- wat vragen wij : accuratesse, talenkennis (min. Engels), goed bekend zijn met Internet en zoeksystemen; iemand die snel zaken oppikt, gestructureerd kan werken en beschikt over analytisch denkvermogen.

Heb jij zin om ervaring op te doen in een internationale werksfeer met goede werkcondities?
Bel dan: Gabriëlle Donné of Hedwig Senden: tel. 045 - 576.22.14

Geusseltop met acht zeer uiteenlopende bands

Gratis festival brengt topact Johan

Maastricht heeft geen reputatie op het gebied van popmuziek in de open lucht. Nadat het bevrijdingsfestival enkele jaren geleden naar Roermond verhuisde, dreigde ook Geusseltop te verdwijnen – wegens financiële problemen. De gemeente sprong echter ruimhartig bij. Muziek liefhebbers houden dus zondag 8 juli vrij, want het programma, met topact Johan, laat weinig te wensen over.

Dat het lukte Johan voor een optreden te strikken noemt Peter Maessen, bestuurs-

lid van de organiserende Stichting Geusseltop, vooral "geluk hebben". Des te meer omdat de band na een lange stilte een paar weken geleden verraste met een zeer enthousiast ontvangen nieuwe cd. "Toen wij ze in januari boekten was al bekend dat er nieuw materiaal zou verschijnen, maar de aandacht van de afgelopen tijd maakt het extra leuk dat ze komen", straalt Maessen, die zich intensief met de programmering bezig heeft gehouden.

Vroeger zou een dergelijke, nationaal bekende band niet op het festival gespeeld hebben. "Tot een jaar of vijf geleden waren we er vooral voor regionaal talent", vertelt secretaris Elvi van Someren. "Leuke festivals, maar het grote publiek bleef weg." Daarom kiest de organisatie tegenwoordig voor een bre-

dere programmering, met bands die meer mensen aanspreken. "Maar met kwaliteit", haast Maessen zich te zeggen. "Niet dat we er het geld voor hebben, maar we zouden het te makkelijk vinden om acts alleen vanwege de bekende naam te contracteren; we willen zeker weten dat we iets goeds in huis halen." Daarom luisterden de organisatoren – in totaal zeven – naar veel cd's en bezochten menig concert.

Het resultaat is een dag waarop acht zeer uiteenlopende bands spelen. Behalve de gitaarpop van Johan is er reggae van het Eindhovense Beef. "Een band met een supergoede live reputatie", aldus Maessen. "Ze braken vorig jaar op het Lowlands-festival de tent compleet af." Daar tegenover staat de rauwe blues van Julian Sas. Deze gitarist geniet bij ken-

ners een grote reputatie en wordt vergeleken met legende Rory Gallagher. Fred Lloret en de Copacabana's zegden af: jammer voor liefhebbers van het levenslied, een zegen voor elke rockfan. Als vervanger contracteerde de organisatie namelijk de regionaal snel rijzende sterren van El Luxury. Voor velen wellicht nog een onbekende naam; de band maakte echter indruk tijdens de afgelopen Limburgse Nu of Nooit Finale en eindigde als tweede.

Nu zijn goede bands belangrijk, maar: "naar Geusseltop kom je ook voor de sfeer: gemoedelijk", vindt Van Someren. "Het is een festival waar ouders kleine kinderen mee naar toe nemen." Dertigers en Maastrichtse jongeren vormen een aanzienlijk deel van de drieëneenhalf duizend verwachte bezoekers. Stu-

denten weten de weg naar het festival minder goed te vinden. Maessen: "Misschien doen we te weinig aan gericht pr, of is iedereen al uit Maastricht vertrokken in juli. Je zou toch zeggen dat het ook voor studenten een leuk programma is." "Jammer is het in elk geval", vult Van Someren aan. "Want Geusseltop is voor iedereen."

Roel Willers

Geusseltop, zondag 8 juli, vanaf 12.00 uur, achter het Geusselstadion, naast A2. Gratis Entree. Meer informatie: www.geusseltop.nl

Filmvakantie voor thuisblijvers

Pearl Harbor: "Titanic met bommen" (foto Touchstone Pictures and Jerry Bruckheimer)

Vakanties kosten geld en aangezien veel studenten daar een chronisch tekort aan hebben, behoort weggaan niet altijd tot de mogelijkheden. Maar dat is geen reden tot zelfmedelijden want het filmaanbod maakt een hoop goed. *Observant* maakte een selectie: het beste recept voor een bioscoopvakantie.

Voor een stevig begin van de filmvakantie kun je vanaf 19 juli naar *Tomb Raider*, een avonturenfilm in de traditie van Indiana Jones. De horden fans die reikhalzend uitzien naar deze filmversie van het gelijknamige computerspel zullen van Tomb Raider waarschijnlijk één van de zomerhits maken. Angelina Jolie wekt Lara Croft tot leven, 's werelds eerste digitale heldin en seksymbool. Een andere mogelijke klapper is *Pearl Harbor*, over de Japanse verrassingsaan-

val op de Amerikaanse marinebasis, die in 1940 de Amerikanen betrok bij de Tweede Wereldoorlog. Dit thema riekt naar een *Saving Private Ryan*-achtige film. Maar *Pearl Harbor* is meer dan dat: door alle actie en geweld heen loopt een romantische verhaallijn. Deze tweedeling is bekend uit *Titanic*, de *Filmkrant* omschrijft *Pearl Harbor* dan ook als "Titanic met bommen". Bij uitstek geschikt voor een romantisch avondje uit.

Met de roadmovie *The Goddess of 1967*, die begin augustus in Maastricht in première gaat, kan eventuele reislust gestild worden. Een jonge Japanner denkt via internet zijn "godin" te hebben gevonden in Australië; namelijk een Citroën DS uit 1967. Wanneer hij haar gaat ophalen verloopt niet alles volgens plan. Voordeel van deze virtuele reis: geen last van muggen.

Kleine neefjes en nichtjes kunnen mee op reis met *Shrek*, ook een roadmovie, maar dan komisch. Deze animatiefilm komt uit de stallen van Dreamworks. Het verhaal: Lord Farquaad haat sprookjesfiguren en wil ze zijn land uit hebben. Assepoester, Sneeuwwitje en de Zeven Dwerfen en alle anderen trekken zich noodgedwongen terug in het moeras waar Shrek, een groen monster, woont.

Pas als die er in slaagt een mooie prinses te vinden die hem wil huwen, mogen de sprookjesfiguren naar huis. Samen met een praatgrage ezelt gaat Shrek op pad.

Voor de originele versie met de stemmen van Mike Myers, Eddie Murphy, en Cameron Diaz, is de moeite waard.

Ook wie een hekel heeft aan verrassingen komt deze zomer aan zijn trekken. Een fiks aantal vervolgfims ligt op stapel, goed voor een feest van herkenning. In *Dr. Dolittle 2* praat Eddie Murphy opnieuw met dieren; *Scary Movie 2* is ook bloederig en Jacky Chan en Chris Tucker maken in *Rush Hour 2* de criminele wereld weer eens onveilig. Verder komen dino's voor een derde keer het rustige leven verstoren in *Jurassic Park 3* en verschijnt een nep Indiana Jones, ook rokodillenjager, ten tonele in *Crocodile Dundee in Los Angeles*.

Lumiére herhaalt ook, maar dan beter: films die al eerder draaiden. Wie spijt heeft dat hij (onder meer) *Thomas in love*; *Crouching Tiger, Hidden Dragon*; *Erin Brockovich* en *Unbreakable* heeft gemist, krijgt deze zomer een nieuwe kans.

Ivan Welters

Toneelgezelschap speelt De vrouwen van Troje Papaver biedt met Grieks drama levendig schouwspel

Gelukkig was de (Griekse) weergod de spelers van het amateur toneelgezelschap Papaver vorige week donderdag gunstig gezind: toen speelde de jubilerende vereniging – een kwart eeuw oud – de première van de Griekse tragedie *De vrouwen van Troje*. De voorstelling vond plaats op de binnenplaats van het Kumulus-complex aan de Herbenusstraat.

Een Grieks drama leent zich uitstekend voor een uitvoering in de buitenlucht. In de oudheid gebeurde dit immers ook – gevoelsmatig denken velen bij een tragedie aan de ruïnes van openluchttheaters. Maar het is niet alleen om die reden dat deze uitvoering van een toneelstuk van Euripides (in een bewerking van Judith Herzberg) zo geslaagd is. Papaver dóet iets met de extra mogelijkheden die de binnenplaats biedt ten opzichte van een podium. Er wordt gebruik gemaakt van ramen en deuren. En ook het dak is in gebruik: de goden Poseidon (Jos Drubers) en Pallas Athene (Mieke Dado) torenen hoog boven de 'sterfelijken' uit. Dit levert een levendig schouwspel op en maakt dat De vrouwen van Troje minder statisch oogt dan een regulier toneelstuk.

Het opvoeren van een Grieks drama is voor een amateurgezelschap een hachelijke onderneming. Tragedies behandelen over het algemeen 'grote emoties';

dit stuk vormt daarop geen uitzondering.

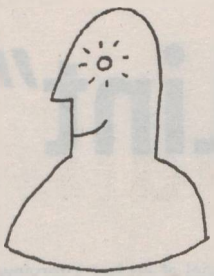
De Grieken hebben zojuist Troje veroverd. Welke waarde heeft het leven nog voor de Trojaanse vrouwen die hun mannen, vaders en zonen vermoord zagen worden? Hun toekomst is een gedwongen leven als slavin: ze moeten werken voor de Grieken die hen dit leerbekenden.

De grote emoties en de traditionele versvorm kunnen gemakkelijk leiden tot overacting. Maar in die valkuil zijn de spelers van Papaver niet gevallen. De bewering van het stuk door Judith Herzberg helpt daarbij een handje. Haar poging om de oorspronkelijke tekst toegankelijker te maken is geslaagd, hoewel een suggestie van fellatio tussen Pallas Athene en Poseidon wel érg modern aan doet.

Twee medewerkers van de Universiteit Maastricht spelen mee in het stuk Marie-Josée Smits (zorgwetenschapper) en Rob van Duijn (Studium Generale). Opvallend krachtig is vooral Van Duijn spel, in zijn (relatief kleine) rol als Menelaos, koning van Sparta. Ook de enige professional van Papaver, regisseur Saskia Valk, verdient een compliment. Zij heeft met *De vrouwen van Troje* een productie verzorgd die door haar vaardigheden en dynamiek ook aantrekkelijk is voor een andere groep dan het traditionele toneelpubliek.

Frank van Hooff

De vrouwen van Troje is nog te zien op vrijdag 29 juni, zaterdag 30 juni (aanvang 21.30 uur) en zondag 7 oktober (aanvang 15.30 uur). Plaats: Kumulus Theater, Herbenusstraat 89. Entree: €12,50. Reserveren via de Uitbalie (043-3505555)

PAARLTJES

BESTUURSLEDEN gezocht! Solliciteer nu naar een bestuursfunctie bij UniPartners. Brief + CV vóór 12 juli: Postbus 616, 6200 MD Maastricht

Te huur in Mheer: gedeelte van MONUMENTALE BOERDERIJ in parkachtige omgeving, grenzend aan kasteel. Aanvaarding in overleg. Tel. 043-4574705

WWW.INKOM.NL

FISCALISTEN opgelet! Schrijf je snel in voor het LOF-CONGRES 2001 op 28 september in het MECC. Eerste 100 inschrijvingen gratis! Ga naar www.lof.nl

Wil je een jaar sportief bezig zijn en tegelijkertijd bestuurservaring opdoen?! Solliciteer dan zo snel mogelijk bij sportraad de Musst 06-15036567

Voor alle borrels & feesten! Huur de SAURUS kroeg! Bel Jasper: 06-21406388

Open ZOMERBORREL SV Circumflex. Herbenusstraat 9 6 juli v.a. 16:00u

Gebruikte DAMES-/HERENFIETSEN va f65,- pst. 046-4495362 Molenveldweg 22, Susteren

UITVERKOOPFEEST in STUDENTENCAFÉ De Uni. 13 JULI... DE LAATSTE LITERS WEGEN HET ZWAARST!!!

BUBU-Studenten BudgetBus. Verhuizen te duur? Kruip bij BUBU achter het stuur! Tel. 043-3256162

Ooit zul je voor God staan. Bel voor meer info Marloes 3252792. Gereformeerde Kerk Vrijemaakt

KAMER gevraagd van 6 juli t/m 12 augustus i.v.m. stage AZM. Vakantie idee? Owen, 020-6187964 Prawn@dds.nl

Solliciteer nu naar een bestuursfunctie bij UniPartners! Brief + CV vóór 12 juli: Postbus 616, 6200 MD Maastricht

Wie kan mij tegen vergoeding helpen met de kennis van de bediening van mijn computer, het internet etc. Tel. 043-3634873

Maak INKOM 2001 tot een groot succes! Word crew member tijdens de Inkom van 21 t/m 24 augustus! Bel voor informatie 043-3883393

JIJ VERDIENT VAKANTIE! Met vakantiewerk via Timing Uitzendteam. Kom snel eens bij ons langs op de Wycker Brugstraat 51 of bel: 043-3440240

Zin in een sportief en leerzaam bestuursjaar? Ga een jaartje in het Musst bestuur! Kijk op www.musst.nl of mail naar bestuur@musst.nl of bel 0615036567

STUDENTEN-VERHUUZINGEN!!! HEYOKA-TRANSPORT verzorgt jullie kamerverhuizing voor maar f60,- (28 euro) excl. brandstof in/om M'trict. Tel. 06-54-68-89-56

TK Maastricht Oud Caberg HALFVRIJST. WONING + GARAGE + WINTERTUIN. 4 slk.; badkamer compleet; grote zolder; vóór- en achtertuin 244 m2 Tel. 043-3432306 Aanv. i.o.

BEDIENING gezocht Rest. Roeje Knien 0433259747

HUUR DE BAKFIETSI! Handig bij het verhuizen 3253173

DALILA geeft buikdansles! Vanaf 6 sept. Bel 3251940

NIET GENOEG BETAALD, DUS PUNTEN NIET GEHAALD? BEL SJAAK: 043-3500350

ZOMER IN HET CENTRUM WONEN? KAMER vrij tot 1 september! Bel: 0623892916

T.H. KAMER f424,00 incl. per half juli. Simone 06-28844963 (bel na 18.30)

Open ZOMERBORREL SV Circumflex. Herbenusstraat 9 6 juli v.a. 16:00u

Te koop: PEUGEOT 205 XS '87 Apk: juli 2001 f700,- 043-3612626 of 06-53485529

MEDEWERKERS VOOR DE BEDIENING gevraagd! EETCAFÉ DE LANTEERN. Meld aan de bar!

Welkom in de kerk! Diensten om 10.00 en 17.00 a/d Tongerseweg 335a. Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt

BRASSERIE BRITANNIQUE zoekt MEDEWERKERS BUFFET-BEDIENING. Zeer goede verdienste! Info: 06-20614590

Uw PIANO, CLAVECIMBEL of HUISORGEL vakkundig gestemd voor een schappelijke prijs. Tel. 043-3431335

KAMERS TE HUUR in centrum e.o. Wekelijks nieuw aanbod! STUDENT&KAMER 3215913 of www.maaslandbeheer.nl

Solliciteer nu naar een bestuursfunctie bij UniPartners! Brief + CV vóór 12 juli: Postbus 616, 6200 MD Maastricht

Te koop VOLKSWAGEN GOLF f750, Bouwjaar 1987. APK t/m okt 2001. Motorisch zeer goed. WEG=WEG! Bel: 06-51194312

HOCKEYCLUB zoekt DAMES om ons D1+D2 te versterken! 1e klasse of hoger niveau. Bel met D. Kemps 0621202820 Maastrichtse Hockey Club

Bespreek nu alvast je afstudeerborrel voor het volgende academisch jaar in Studentencafé De Uni. Info: bel Rutger: 0617544711

WWW.INKOM.NL

FISCALISTEN opgelet! Schrijf je snel in voor het LOF-CONGRES 2001 op 28 september in het MECC. Eerste 100 inschrijvingen gratis! Ga naar www.lof.nl

Ga een jaar met sport bezig en doe ook nog veel bestuurservaring op. Solliciteer voor Sportraad de Musst. Bel 0615036567 of mail naar bestuur@musst.nl

NIET GENOEG BETAALD, DUS PUNTEN NIET GEHAALD? BEL SJAAK: 043-3500350

Voor alle borrels & feesten! Huur de SAURUS kroeg! Bel Jasper: 06-21406388

UITVERKOOPFEEST in STUDENTENCAFÉ De Uni. 13 JULI... DE LAATSTE LITERS WEGEN HET ZWAARST!!!

SPAAR SELECT M'TRICT zkt studenten voor callcenter. 2 avonden p.w. f15/f20 p.u. Info: 043-3512527

GRAND CAFÉ AUX PAYS-BAS zoekt MEDEWERKERS BUFFET-BEDIENING. Zeer goede verdienste! Info: 06-20614590

Kijk op www.maaslandbeheer.nl voor ons actuele aanbod van KAMERS en APPARTEMENTEN (ook gemeubileerd)

GEZOCHT: nieuwe MEDEWERKERS voor de VROUWENRECHTSWINKEL! Bel 3255535 om een keer vrijblijvend mee te lopen!

DISCO AHOY VALKENBURG vraagt MEDEWERKERS (M/V) voor de weekends en/of seizoen. Tel. 043-6015323 na 12.00 uur

T.K. halvr. geschak. STADSWONING M'trict, achtertuin, 2 slk., perf.st. f335000,- k.k. 043-3250058 na 18.30 uur

BESTUURSLEDEN gezocht! Solliciteer nu naar een bestuursfunctie bij UniPartners. Brief + CV vóór 12 juli: Postbus 616, 6200 MD Maastricht

Tijdens de vakantie op BIERENEXPEDITIE? Kom dan naar Café FALSTAFF aan het AMORSPLEIN! Meer dan 80 soorten BIER, OOK OP HET TERRAS!

Sociëteit In Den Olifant voor al uw afstudeerborrels en feesten. Brusselsesstraat 142a. Bel Lodewijk voor info: 043-3252656 of 06-19216297

WWW.INKOM.NL

MED. STUDENTEN vanaf 4e jaars voor Achterwachterwerkzaamheden - weekenddiensten f16,96 p/u + reiskosten. DOKTERSPOST 040-2977297 Ine de Waal

Genoeg van alle theorie? Zet je kennis dan om in praktijkervaring en solliciteer bij de VROUWENRECHTSWINKEL MAASTRICHT! Info: 3255535

FISCALISTEN opgelet! Schrijf je snel in voor het LOF-CONGRES 2001 op 28 september in het MECC. Eerste 100 inschrijvingen gratis! Ga naar www.lof.nl

KOELKAST 50,- Bel 3252162

Gevr. voor groothandel exclusieve decoratieartikelen: student adm. werkzaamheden, erv. niet noodz., ong. 8uur p/w i.o. 043-3211033, dhr. Cellissen

JIJ VERDIENT VAKANTIE! Met vakantiewerk via Timing Uitzendteam. Kom snel eens bij ons langs op de Wycker Brugstraat 51 of bel: 043-3440240

Zet je in voor studentensport in Maastricht. Ga in het bestuur van de overkoepelende studentensportorganisatie de Musst. bestuur@musst.nl 06-15036567

FINANCIËN

DURE JIJ VERDER TE KIJKEN

dan de wereld van nu?

Als toonaangevende Europese aanbieder van telecommunicatie- en informatiediensten, beschikt KPN over een even brede als inspirerende werkomgeving.

Het financiële werkkterrein beslaat het complete spectrum: van control en business analyse tot en met corporate finance.

Financiële talenten kunnen daarin bij ons over de grenzen van hun vak gaan. Je krijgt hier snel alle verantwoordelijkheid om strategische adviezen uit te brengen die medebepalend zijn voor onze toekomst. Via het Talent Development Program, waarin opleidingen en persoonlijke ontwikkeling centraal staan, kun je doorgroeien naar topposities binnen KPN. En bewijzen dat je écht verder durft te kijken dan de wereld van nu.

STARTENDE ACADEMICI

Kijk op www.carriere.kpn.com of bel voor meer informatie (070) 343 64 38.

www.kpn.com
you're invited

Belleman stopt

Het laat zich raden dat Rik en ik aan een tafeltje in het café zitten. Het barmeisje heeft ons al gezien. Ze gebaart dat ze er zo aankomt en twee drankjes mee zal nemen. Er is geen muziek, er zijn geen anderen. Om ons heen staan de stoelen al op de tafels.

Ik weet niet goed hoe ik het Rik moet vertellen en ben daarom een bierviltje aan het verkrumelen. "Rik, luister eens. We moeten een ernstig gesprek hebben." "Hoezo? Waarom drinken we niet gewoon een biertje, zoals altijd?"

"Omdat ik ermee ophoud."

"Waar mee?"

"Met mijn column - en dus ook met jou."

"Dat kun je me niet aandoen!"

"Het is tijd voor een nieuw geluid. Ik heb het lang genoeg gedaan."

"Dan is dit in feite mijn sterfscène."

"Zo zou ik het niet willen noemen. Het is eerder het moment waarop we elkaar beter leren kennen."

Er valt een stilte zoals je die met een goede vriend kunt laten vallen. Nu pakt ook hij een viltje en begint het te verkrumelen.

"Ik zal je missen, Rik. Ik kon je zeer waarderen. Ik kon je alles laten doen en alles laten zeggen. Het zou me niet verbazen als Rik bekender is dan Belleman."

Rik slaat met zijn vlakke hand op tafel.

"Wie kiest er dan ook zo'n belachelijk pseudoniem, Belleman?"

"Het is geen pseudoniem, het is mijn achternaam."

"O, sorry."

"Geeft niks."

Rik kijkt naar het barmeisje. Zij ziet hem niet, want ze is onze drankjes aan het inschenken. Even overweeg ik om haar op te laten kijken en in zijn armen te laten vallen. Maar dat zou niet passen.

"Weet je", zeg ik om hem een hart onder de riem te steken, "veel mensen wilden weten wie jij nou precies was en of je echt bestond".

"Stelletje idioten."

"Zo zou ik het zelf niet durven zeggen, Rik, maar inderdaad."

Het barmeisje komt aangelopen, veegt de resten van de viltjes opzij en zet de glazen op tafel. Het blijkt geen bier te zijn. Rik ruikt even, neemt een slok en kijkt me vragend aan: "Wortelsap?"

"Ad fundum, Rik."

We drinken onze glazen in één teug leeg. Dan staan we op en lopen naar buiten. De deur van het café valt achter ons dicht. We halen diep adem.

"Was dit het?"

"Dit was het."

We omhelzen elkaar en vallen samen. We lopen als één man in de richting van een ondergaande zon.

Belleman

Orleansplein 1b heeft eigen subcultuur

"Met abortuservice De Lint"

Veel huizen wilden het afgelopen seizoen niet in *Observant*. Soms om onduidelijke redenen, soms uit angst voor 'negatieve publiciteit'. Ook belde men regelmatig op het laatste moment af. Eén huis meldde zich zelfs zelf aan, om vervolgens toch van het interview af te zien. Zo niet de bewoners van Orleansplein 1b: zij willen graag! Hugo Pepels (21, cultuur- en wetenschapsstudies), lachend: "Ik ben mediageil."

Van de zeven bewoners (drie dames, vier heren) zijn naast Hugo ook Rob Willems (22, gezondheidswetenschappen) en Maarten de Lint (20, IB) aanwezig. In zijn kamer hangt Hugo losjes op de bank. Maarten zit op bed en Rob leunt in het raamkozijn.

Hugo: "Hier in huis heeft altijd wel iemand keiharde muziek aan staan. Dat wordt door iedereen geaccepteerd, zelfs om halfdrie 's nachts."

Rob: "Maarten heeft enorme boxen van 1 meter hoog. Hij had vroeger de gewoonte om zijn deuntjes van 2.00 tot 5.00 uur 's nachts ten gehore te brengen. Toen hij dat niet meer deed, werd ik wakker van de stilte."

Hugo: "De burens doen ook niet moeilijk. Als Maarten muziek op heeft staan, draait de buurman gewoon even hard Frans Bauer."

Ook de reden om met het huis in *Observant* te willen staan komt ter sprake. Hugo: "Ik ben gewoon mediageil."

"Het is hier te gezellig om te studeren" (foto Philip Driessen)

Rob: "We hebben in huis ons eigen subcultuurtje. De één maakt vogelgeluiden, de ander doet Tommie van Sesamstraat na. En Hugo moeten we af en toe omdraaien, anders krijgt hij doorligplekken."

Als het gesprek even stil valt kijken de heren naar de televisie, die onafgebroken aan staat. De mobiel van Hugo gaat af, Maarten neemt op: "Met abortuservice De Lint!" Hij breekt het telefoongee-

sprek snel af en het interview komt studeren. Rob: "Je kunt in dit huis r studeren."

Hugo: "Het is hier te gezellig." D lachend: "En zoals mijn moeder al zegt: alles waar 'te' voor staat is n goed."

Maarten: "Ik vind het helemaal niet bijzonder gezellig."

Rob: "Wat doe jij opeens raar. Als jij niet gezellig vindt, waarom ben je d áltijd hier?"

Maarten: "Ik heb verder weinig te do. Maar ik vind het wel gezellig hoor. bent toch niet boos, Rob?"

Rob: "Niet boos, teleurgesteld."

Poetsen vinden de bewoners in ied geval niet gezellig. De huisbaas dreig al eens om de kosten van een poe dame op de bewoners te verhalen. I kamer van Hugo is ook geen toonbee van ordentelijkheid.

Hugo: "Mijn kamer wordt als huiskam gebruikt."

Rob: "Maar de zoi is van jezelf."

Hugo: "Daar ben ik het niet mee eens! Tot slot komt de vierde mannelijke hu genoot nog even aan bod. Maarten: "E is wel leuk, Evert is voetmodel. Hij sta in schoenenfolders en hij heeft een ke reclame gemaakt voor hennepatoe ges." Lachend: "Hij ziet er verder niet t als een model, maar hij schijnt moe voeten te hebben."

Frank van Hoo

Eens of oneens?

"Contant betalen moet mogelijk blijven aan de UM"

Studenten en medewerkers kunnen via www.observant.unimaas.nl reageren. Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 27 augustus, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen en kort ze eventueel in. Anonieme reacties worden niet geplaatst. Onder de inzenders wordt een boekenbon verloot.

37

"Ze hebben sporen van brandstichting gevonden, verder helemaal niets." Pim schudde opnieuw met zijn hoofd. "Niets", herhaalde hij. "Dan moeten ze toch op zijn minst ergens een lege jerrycan met mijn vingerafdrukken hebben gevonden?" Pim leunde achterover en keek mij leeg aan.

Vorige week mocht ik eindelijk bij hem op bezoek, Axel zit in een andere gevangenis. Sinds hun arrestatie hebben ze geen contact gehad.

"Denk je dat Axel heeft bekend?"

"Er valt niets te bekennen."

"Mensen doen gekke dingen."

Pim schudde zijn hoofd.

"Peter R. de Vries wil pas met onze advocate praten als we ook in hoger beroep worden veroordeeld."

"Heb je een brief aan Peter R. de Vries geschreven dan?"

"Ach, dat schijnt iedereen hier te doen, die man krijgt natuurlijk duizend brieven per week."

"Maar hij heeft je wel geantwoord."

"Het was een standaard afpoeierbriefje."

"Toch aardig dat hij tenminste de moeite doet...."

"Heel aardig," zei Pim met de toon van iemand die te moe is om echt boos te worden, "iedereen is heel aardig, weet je dat, de politie was aardig toen ze ons

oppakten, de gedetineerden zijn aardig als ze je uitleggen hoe je wasknijpers moet maken, en de rechter was ook al heel aardig". Hij wees naar de cipier die in de hoek van de bezoekerskamer zat.

"Dat is Erik, die is ook heel aardig."

"Ben je een beetje tevreden met je advocaat?"

"Die was ik vergeten, die is ook heel aardig."

"Moeten jullie Moszkowicz niet hebben?", vroeg ik voor de grap. Maar voor Pim was alles ernst.

"Weet je hoe duur die is?"

"Jullie hebben toch bakken met geld?"

"Niet als we veroordeeld worden." Pim wreef met zijn hand over zijn ogen. Ik geloof niet dat hij echt moest huilen. Misschien dat hij wilde huilen, maar meer dan even in de ogen wrijven was het niet.

door Micha Wertheim

een onzinnig plan. Maar Pim had zich zelf er van overtuigd dat we het moe ten doen.

"Waarom schrijf je het zelf niet op?"

"Ik kan mij hier geen seconde concentreren, en bovendien, jij kan beter schrijven." Voor het eerst sinds ons gesprek zag ik een sprankje hoop in Pims ogen glinsteren. Ik legde mijn hand met de rug op tafel tussen ons in. PATS, me een klap liet Pim zijn hand er op vallen. "Afgesproken."

Dus hier zit ik dan, op Pims kamer waar die staat voorlopig toch leeg, en ik moet bekennen, het was helemaal zo erg nog niet om alles op papier te zetten. Voor het geld heb ik het natuurlijk niet gedaan en als ik er zo over nadenk ook niet echt voor Pim. Het was meed dat ik het kwijt moest. En hoe lullik het misschien ook mag klinken, op een bepaalde manier heeft het mij opgelucht om alles op papier te zetten. Van Pikachu tot de Maxima-spulletjes, van Ester en Floortje en natuurlijk van de brand. Het klinkt therapeutisch, maar nu ik het heb opgeschreven kan ik verder. Eigenlijk zou ik opnieuw aan mijn scriptie moeten beginnen, maar eerst ga ik op vakantie, naar Polen. Om uit te rusten en om die twee lege jerrycans en de aardsteker die ik nog steeds achter in mijn koffer heb liggen, ergens te dumpen waar niemand ze de komende honderd jaar zal vinden.

Einde